

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Komissio	
95/C 275/01	Ecu	1
95/C 275/02	Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle kilpailusta telepalvelu- markkinoilla annetun direktiivin 90/388/ETY asemasta ja täytäntöönpanosta (1)	2
	II Valmistavat säädökset	
	.....	
	III Tiedotteita	
	Komissio	
95/C 275/03	TACIS — atk-käyttöinen tietojärjestelmä — Euroopan yhteisöjen komission tekemä tarjouspyyntöilmoitus TACIS-ohjelman puitteissa rahoitettavasta projektista	25
95/C 275/04	Phare — geotermisen hankkeen laitteet — Tämän tarjouspyyntöilmoituksen julkis- taa Puolan hallituksen puolesta Phare-ohjelman kautta rahoitettavasta hankkeesta Ympäristönsuojelun ja vesistönhoidon kansallisrahasto, joka edustaa ympäristönsuo- jelu-, luonnonvara- ja metsätalousministeriä.	26

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
95/C 275/05	Phare — atk-laitteet ja audiovisuaaliset laitteet — Tshekin tasavallan työ- ja sosiaaliministeriön ja Euroopan yhteisöjen komission tekemä tarjouspyyntö Phare-ohjelman puitteissa	27
95/C 275/06	Itävallan, Suomen, Ruotsin, Norjan, Liechtensteinin ja Islannin julkiseen ja yksityiseen televisiotoimintaan liittyvien oikeuksien ja velvollisuuksien ja rahoituslähteiden välistä tasapainoa koskeva tutkimus — Jäsenvaltioita ja ETA:an kuuluvia Efta-maita koskeva tarjouspyyntö (1)	28
95/C 275/07	Alustava lausunto ehdotuspyynnöstä tutkimuksen ja koulutuksen erityisohjelman osalta ydinfissioturvallisuuden alalla (reaktoriturvallisuus, jätehuolto ja säteilyturvallisuus) (1994-1998)	29
<hr/>		
	Oikaisu	
95/C 275/08	Phare — alakohtaiset monikansalliset puitesopimukset (EYVL N:o C 252, 28.9.1995, s. 9)	30

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Ecu (*)

19. lokakuuta 1995

(95/C 275/01)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	38,4321	Suomen markka	5,61303
Tanskan kruunu	7,25748	Ruotsin kruunu	8,95340
Saksan markka	1,86815	Sterling-punta	0,840090
Kreikan drakma	306,849	Yhdysvaltojen dollari	1,31978
Espanjan peseta	161,555	Kanadan dollari	1,76613
Ranskan frangi	6,56196	Japanin jeni	132,968
Irlannin punta	0,822089	Sveitsin frangi	1,52118
Italian liira	2108,72	Norjan kruunu	8,22422
Alankomaiden guldeni	2,09238	Islannin kruunu	85,4295
Itävallan šillinki	13,1477	Australian dollari	1,75270
Portugalin escudo	196,872	Uuden-Seelannin dollari	2,00422
		Etelä-Afrikan randi	4,81753

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi "cccc", joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla "ffff".

Huom.: Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu teleksi (N:o 21791) sekä automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (N:o 296 10 97), jotka lähettävät päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(*) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL N:o L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL N:o L 189, 4.7.1989, s. 1).
Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 34).
Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 27).
Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 23).
Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 1).
Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL N:o L 311, 30.10.1981, s. 1).

**Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle kilpailusta telepalvelumarkkinoilla
annetun direktiivin 90/388/ETY asemasta ja täytäntöönpanosta**

(95/C 275/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I. JOHDANTO

Tarkoitus

Komission direktiivi 90/388/ETY, jäljempänä ”palveludirektiivi” tai ”direktiivi”, julkaistiin 28 päivänä kesäkuuta 1990. Sitä pidetään kulmakivenä Euroopan televiestintämarkkinoiden vapauttamista koskevalle EU:n kehykselle. Neuvosto painotti 22 päivänä heinäkuuta 1993 antamassaan päätöslauselmassa (*) nopean täytäntöönpanon tärkeyttä. Päätöslauselmassa korostettiin ”tarvetta nykyisen sääntely-ympäristön, erityisesti direktiivin 90/388/ETY, nopeaan ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon”.

Tätä taustaa vasten komissio esittää tämän tiedonannon kyseisen direktiivin (2) asemasta ja täytäntöönpanosta.

Tiedonannolla on kolme tavoitetta (3):

- i) Kuvaus ja selostus täytäntöönpanon nykytilasta
- ii) Keskeisten kysymysten yksilöinti ja tarkentaminen
- iii) Direktiivin saattaminen osaksi vuoteen 1998 mennessä toteutettavaa uudistuspakettia, joka vuonna 1993 annetun komission päätöslauselman mukaan ”tukee komission aikomusta valmistaa 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä tarvittavat muutokset yhteisön sääntelykehykseen kaikkien yleisten puhelinliikennepalvelujen vapauttamiseksi 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä”.

(*) Neuvoston päätöslauselma 93/C 231/01.

(2) Tämä tiedonanto ei koske EU:n televiestintäpolitiikkaan liittyviä muita asioita kuten avoimen verkon tarjoamisen soveltamista vuokrajohtoihin. Näitä asioita on käsitelty laajalti muissa tiedonannoissa. Katso vihreä kirja televiestinnän infrastruktuuriin ja kaapelitelevisioverkkojen vapauttamisesta, osa I/II, KOM(94) 440; KOM(94) 682 ja tiedonanto avoimen televerkkoihin ja -palveluihin pääsyn (Open Network Provision) nykytilasta ja sitä koskevasta tulevasta lähestymistavasta, KOM(94) 513.

(3) On huomattava, että tämä tiedonanto ei miltään osin korvaa yhteisön lainsäädännön täydellisen täytäntöönpanon varmistamiseksi perustamissopimuksessa määrättyjä muodollisia menettelyjä.

Tausta

Palveludirektiivissä asetettiin neljä määräpäivää, joihin mennessä erityissäännökset oli pantava täytäntöön:

- 31 päivä joulukuuta 1990, telepalvelujen avaaminen kilpailulle puhelinliikennettä ja kapasiteetin pelkkää jälleenmyyntiä lukuun ottamatta;
- 1 päivä heinäkuuta 1991, toimilupien myöntämisestä ja käyttöehtojen noudattamisen valvomisesta vastaavan riippumattoman elimen perustaminen;
- 30 päivä kesäkuuta 1992, paketti- tai piirikytkentäisten tiedonsiirtoverkkojen yleiseen käyttöön tarjoamista koskevista toimilupa- tai ilmoitusmenettelyistä ilmoittaminen;
- 31 päivä joulukuuta 1992, kapasiteetin pelkän jälleenmyynnin avaaminen kilpailulle (*).

Parlamentin päätöslauselmassa A3-0113/93, joka annettiin 20 päivänä huhtikuuta 1993, kehoitettiin komissiota tekemään valmistelut sekä yhteisön sisäisen että kotimaan puhelinliikenteen vapauttamiseksi ja toteuttamaan niin pian kuin mahdollista tarvittavat toimenpiteet olemassaolevan telepalveluihin tarkoitetun kaapeliverkkoinfrastruktuuriin hyödyntämiseksi täydellisesti, kumoamaan viipymättä kaapeliverkkojen käyttämistä varaamattomiin palveluihin koskevat tämänhetkiset rajoitukset sekä toteuttamaan toimenpiteet rautatietojen harjoittajien ja sähköntuottajien käyttämien rajat ylittävien televerkkojen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla (5).

Neuvoston päätöslauselmassa 93/C 213/01 annettiin televiestinnän kehitystä koskeva aikataulu ja vahvistettiin

- määräpäiväksi yleiseen käyttöön tarkoitettujen puhelinliikennepalvelujen vapauttamiselle 1 päivä tammikuuta 1998 (6).

(*) Direktiivissä säädettiin myös mahdollisuudesta lykätä 1 päivään tammikuuta 1996 kapasiteetin pelkän jälleenmyynnin kieltämisen määräaikaan niissä jäsenvaltioissa, joissa paketti- ja piirikytkentäisten palvelujen edellyttämä verkko ei vielä ole riittävän kehittynyt.

(5) EYVL N:o C 150, 31.5.1993, s. 42

(6) Joillekin jäsenvaltioille, joiden verkot ovat vähemmän kehittyneet (esimerkiksi Espanja, Irlanti, Kreikka ja Portugali), on kuitenkin myönnetty enintään viiden vuoden siirtymäkausi. Erittäin pienille verkoille (Luxemburg) voidaan myös, silloin kun se on perusteltua, myöntää enintään kahden vuoden siirtymäkausi.

Neuvosto hyväksyi 17 päivänä marraskuuta 1994 toisen päätöslauselman, jossa vahvistettiin

— määräpäiväksi televiestinnän infrastruktuurien vapauttamiselle 1 päivä tammikuuta 1998 (7).

Otsikolla ”Euroopan tie tietoyhteiskuntaan, toimintasuunnitelma” (8) 19 päivänä heinäkuuta 1994 julkaistun komission toimintasuunnitelman mukaan unioni on nyt perusteellisesti sitoutunut tietoyhteiskunnan toteuttamista koskevaan politiikkaan. Nämä päätöslauselmat, Korfussa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa tehdyt päätelmät (9) sekä komission tiedonanto matka- ja henkilöviestintää koskevan vihreän kirjan tarkastelusta (10) sekä tulokset käynnissä olevasta infrastruktuuria koskevien vihreiden kirjojen (osa I/II) (11) tarkastelusta muodostavat kehyksen palveludirektiiviin tehtäville myöhemmille muutoksille, joilla pyritään televiestinnän alan täydellisen vapauttamiseen. Tekeillä oleva katsaus jäsenvaltioiden tämänhetkiseen tilanteeseen tulee tätä taustaa vasten muodostumaan yhä tärkeämmäksi sitä mukaa, kun määräaika lähestyy.

II. TÄYTÄNTÖÖNPANON NYKYTILA

a) Yleistä

Jäsenvaltioita vaadittiin panemaan täytäntöön direktiivin säännökset ja ilmoittamaan sitä varten toteuttamistaan asiaankuuluvista toimenpiteistä komissiolle 31 päivään joulukuuta 1990, 1 päivään heinäkuuta 1991 ja 31 päivään joulukuuta 1992 (12) mennessä. Kaikki jäsenvaltiot kahta lukuun ottamatta myöntivät ilmoittamista koskeviin vaatimuksiin (13). Jotta direktiivin 90/388/ETY tosiasiainen täytäntöönpano voitaisiin arvioida eri jäsenvaltioissa, laadittiin tarkastusta varten luettelo, jossa yksilöidään täytäntöönpanon keskeiset osa-alueet. Vaikka tämä luettelo ei olekaan tyhjentävä, tosiasialisen täytäntöönpano-

(7) Edellä olevien poikkeusten lisäksi katso televiestinnän infrastruktuurien vapauttamista koskevasta periaatteesta ja aikataulusta 22 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston päätöslauselma (94/C 379/03); EYVL N:o C 379, 31.12.1994, s. 4.

(8) KOM(94) 347

(9) Eurooppa-neuvoston päätelmät, Korfu, 24.—25.6.1994

(10) Kohti henkilöviestintäympäristöä: vihreä kirja matka- ja henkilöviestinnän alaa Euroopan unionissa koskevasta yhteisestä lähestymistavasta (KOM(94) 145 lopullinen)

(11) Edellä mainitussa asiakirjassa

(12) Kuten edellä on mainittu, poikkeukset määräaikaan 31.12.1990 liittyvät a) datapalvelujen pelkää jälleenyntiä koskeviin eritelmiin (31.12.1992) ja b) riippumattoman sääntelyelimen perustamiseen (1.7.1991).

(13) Italia (säännökset, jotka on sisällytetty ainoastaan vuoden 1994 Legge Comunitariaan, ovat puutteelliset) ja Kreikka (riippumattoman sääntelyviranomaisen toiminnalliseksi saattamiseen tarvittavista toimenpiteistä ei vielä ole ilmoitettu).

non edistymistä voidaan parhaiten arvioida seuraavien seikkojen perusteella (14):

— Määritelmän laatiminen sellaisista puhelinliikennepalveluista, joissa yksin- ja erityisoikeudet voidaan direktiivin mukaisesti edelleen säilyttää (15).

— Muiden yksinoikeuksien jatkaminen;

Palvelujen tarjoajien oikeus siirtoon/reititykseen yleisessä puhelinverkossa ja vuokrajohtoissa;

Tämänhetkissä toimilupa- tai ilmoitusmenettelyissä asetetut ehdot;

Luvanantomenettelyn selkeys ja avoimuus.

— Vuokrakapasiteetin pelkässä jälleenyntiä data-siirtoa varten sovellettavat ehdot;

Tällaista jälleenyntiä koskevista erityisistä toimiluvan antojärjestelyistä ilmoittaminen (määräajassa);

Perustelut erityisjärjestelyille (16).

— Avointa pääsyä yleisiin verkkoihin (muodollista ja tosiasiallista) koskevat ehdot;

Vuokrajohtojen saatavuus kohtuullisessa ajassa;

Perustelut vuokrajohtojen käyttörajoituksille (jos niitä on).

— Perustelut datankäsittelyä koskeville rajoituksille (ennen siirtoa yleisessä verkossa ja sen jälkeen) (17);

Jäsenvaltioiden suorittama palvelujen tarjoajien (televerkkojen operaattorit mukaan lukien) välisen syrjimättömyyden varmistaminen käyttöehdoissa ja maksuissa.

— Tehokkaan ja toimivan sääntelyelimen erillisyyden riippumattomuus; sen toimilupien myöntämistä, käyttöehtojen valvontaa, tyypihyväksynnän ja velvoitta-

(14) Lueteltujen seikkojen osalta katso erityisesti direktiivin 1, 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 artikla.

(15) Neuvoston 22 päivänä heinäkuuta 1993 antamassa päätöslauselmassa asetettuihin määräaikoihin mennessä

(16) Toisin sanoen 2 ja 3 artiklassa annettujen säännösten perusteella

(17) Rajoitukset on osoitettava olennaisten vaatimusten tai yleisen järjestyksen kannalta välttämättömmiksi.

vien eritelmien valvontaa ja taajuuksien jakamista koskevien tehtävien sisällyttäminen tähän.

Näiden seikkojen perusteella komissio on havainnut sen, missä määrin direktiivi on tosiasiallisesti pantu täytäntöön⁽¹⁸⁾ unionissa, vaihtelevan yhä huomattavasti eri jäsenvaltioiden kesken. Useiden jäsenvaltioiden on toteutettava lisätoimenpiteet, ennen kuin komissio voi katsoa, että direktiivi on pantu asianmukaisesti täytäntöön⁽¹⁹⁾.

b) Muodolliset menettelyt

Siltä osin kuin on mahdollista, komissio on pyrkinyt sopimaan täytäntöön panematta jääneistä seikoista kahdenvälisin tiedonannoin ja neuvotteluin kyseisen jäsenvaltion kanssa. Tämä keino on osoittautunut molempien osapuolten kannalta erityisen tehokkaaksi siinä tapauksessa, että pyydetyt tiedot ovat tarkkoja ja avoimia ja että halukkuus löytää nopeasti toimiva ratkaisu on ilmeinen.

Jos täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia ei saada ratkaistua epävirallisin neuvotteluin kohtuullisessa ajassa, komissio on velvollinen aloittamaan direktiivin noudattamatta jättämisen vuoksi perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen muodollisen menettelyn⁽²⁰⁾.

Tällä hetkellä käynnissä on joukko muodollisia menettelyjä. Kaksi niistä koskee jäsenvaltioiden laiminlyöntiä kaikista vaadituista kansallisista täytäntöönpanosäädöksistä ilmoittamisessa⁽²¹⁾. Kaksi muuta koskevat direktiivin virheellistä noudattamista jäsenvaltioissa⁽²²⁾.

⁽¹⁸⁾ Muodollinen ilmoitus ei välttämättä merkitse tosiasiallista täytäntöönpanoa.

⁽¹⁹⁾ Tätä seikkaa on käsitelty yksityiskohtaisemmin tämän tiedonannon III jaksossa, Huomiot yksittäisten jäsenvaltioiden edistymisestä ovat liitteessä.

⁽²⁰⁾ EY:n perustamissopimuksen 169 artikla koskee perustamissopimuksen sääntöjen mukaisen velvollisuuden, mukaan lukien direktiivien täytäntöönpano, täyttämättä jättämistä.

Perustamissopimuksen 169 artiklan mukainen menettely on seuraavanlainen:

- i) Komissio puuttuu kyseisiin seikkoihin lähettämällä virallisen ilmoituksen ja kehottaa jäsenvaltiota, jota asia koskee, esittämään huomautuksensa.
- ii) Jos jäsenvaltio ei lopeta velvollisuuden rikkomista, komissio antaa asiasta (muun kuin velvoittavan) lausunnon perusteluineen ja kehottaa jäsenvaltiota toteuttamaan asiaankuuluvat toimenpiteet määräajassa.
- iii) Jos jäsenvaltio ei noudata lausuntoa asetetussa määräajassa, komissio voi saattaa asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi

⁽²¹⁾ Italia ja Kreikka

⁽²²⁾ Saksa ja Espanja

c) Laajentaminen Euroopan talousalueelle ja Keski- ja Itä-Euroopan valtioihin

ETA-sopimuksen mukaan palveludirektiiviä (sen muutokset mukaan lukien) sovelletaan myös ETA:n jäsenvaltioihin 1 päivästä heinäkuuta 1994⁽²³⁾.

Sen vuoksi, että palveludirektiivissä säädetään yksityiskohtaisesti ainoastaan perustamissopimuksen 90 artiklan soveltamisesta yhdessä sen 59 ja 86 artiklan kanssa, ja koska Eurooppa-sopimukset ja väliaikaiset assosiointisopimukset, jotka unioni on allekirjoittanut kuuden Keski- ja Itä-Euroopan maan kanssa, sisältävät samanlaisen määräyksen, tämän direktiivin (sellaisena kuin se on muutettuna) pääperiaatteet ovat merkityksellisiä myös näiden maiden kannalta.

III. ERITYISET TÄYTÄNTÖÖPANOJA KOSKEVAT SEIKAT

Direktiiviä täytäntöön pantaessa on hahmottunut viisi erityishuomiota vaativaa pääaluetta:

- a) Puhelinpalveluihin liittyvät yleiset seikat
- b) Puhelinliikennemonopolin soveltaminen
- c) Yritysverkot ja suljetut käyttäjäryhmät (Closed User Groups)
- d) Yleiseen käyttöön tarkoitetut datapalvelut
- e) Lainsäädäntö- ja toimeenpanovallan erottaminen toisistaan.

a) Puhelinpalveluihin liittyvät yleiset seikat

Siitä huolimatta, että direktiivissä on yksityiskohtaisesti määritelty ”puhelinliikenteen” käsite⁽²⁴⁾, on herännyt kysymyksiä⁽²⁵⁾ siitä, mitä yksittäisissä jäsenvaltioissa pidetään varsinaisena ”puhelinliikenteenä” ja näin ollen

⁽²³⁾ ETA-sopimuksen kilpailua koskevan liitteen XIV mukaisesti perustamissopimuksen 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja televiestinnän alan direktiivejä eli palveludirektiiviä ja telepäätedirektiiviä (88/301/ETY), mukaan lukien niiden muuttamisesta myöhemmin annetut direktiivit kuten satelliittiviestinnästä annettu muutosdirektiivi 94/46/EY, sovelletaan ETA:n jäsenvaltioissa 1 päivästä heinäkuuta 1994.

⁽²⁴⁾ Direktiivin 1 artiklan mukaan ”puhelinliikenteellä tarkoitetaan kaupallista, yleiseen käyttöön tarkoitettua reaaliaikaisen puheen suoran siirron ja kytkennän tarjoamista yleisten kytkentäisten liittymien välillä siten, että jokainen käyttäjä voi tällaiseen liittymään kytketyn laitteen avulla olla yhteydessä toiseen liittymään”.

⁽²⁵⁾ Katso myös Euroopan yhteisön tuomioistuimen päätös ECR I-5833, jonka perusteella komissio on laatinut yksin- ja erityisoikeuksien määritelmät (katso jäljempänä).

myös siitä, miltä osin erityis- tai yksinoikeudet ⁽²⁶⁾ puhelinpalveluihin olisi kumottava ⁽²⁷⁾.

Palveludirektiivin mukaan jäsenvaltioiden on kumottava kaikki erityis- ja yksinoikeudet muiden telepalvelujen kuin puhelinliikenteen toimittamiseen. Kussakin tapauksessa on jäljempänä olevien perusteiden pohjalta tutkittava erikseen, kuuluuko kyseinen palvelu puhelinliikennepalveluihin. Palvelujen tarjoajia voidaan vaatia toimittamaan tarvittavat lisätiedot, jotta asianomaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voisivat suorittaa arvioinnin suunnitellusta palvelusta ⁽²⁸⁾.

Sellainen sääntelytapa, jossa yksilöidään ainoastaan rajoitettu joukko sallittuja, varaamattomia palveluja, ei täytä direktiivin vaatimuksia.

Puhelinpalvelu voidaan kansallisen lainsäädännön nojalla varata ainoastaan, jos se kaikilta osin on puhelinliikennettä koskevan määritelmän mukainen, eli sen on oltava kaupallista yleiseen käyttöön tarkoitettua reaaliaikaisen puheen suoran siirron ja kytkennän tarjoamista yleisten kytkentäisten liittymien välillä.

⁽²⁶⁾ Direktiivin 94/46/EY 2 artiklan mukaan (katso IV jakso): ”yksinoikeudella” tarkoitetaan jäsenvaltion laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksiin ainoastaan yhdelle yritykselle myöntämää oikeutta telepalvelujen tarjoamiseen tai toiminnan harjoittamiseen tietyllä alueella;

”erityisoikeudella” tarkoitetaan oikeutta, jonka jäsenvaltio on myöntänyt rajoitetulle määrälle yrityksiä tietyllä alueella laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksiin, joilla

- rajoitetaan niiden yritysten määrä, joilla on lupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa, kahteen tai useampaan muin kuin puoleettomin, suhteellisiin ja ketään syrjimättömin perustein, tai
- nimetään muin kuin edellä mainituin perustein useita kilpailevia yrityksiä sellaisiksi, joilla on lupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa, tai
- myönnetään yhdelle tai useammalle yritykselle muin kuin edellä mainituin perustein lainsäädännöllisiä tai hallinnollisia etuja, jotka vaikuttavat olennaisesti muiden yritysten kykyyn tarjota samoja telepalveluja tai harjoittaa samaa toimintaa samalla alueella ja olennaisesti samoin edellytyksin.

⁽²⁷⁾ Direktiivin 2 artiklan mukaan ”jäsenvaltioiden on peruutettava kaikki erityis- ja yksinoikeudet muiden telepalvelujen kuin puhelinliikenteen toimittamiseen. . .”.

⁽²⁸⁾ Tämä koskee erityisesti sellaisten puhelinpalvelujen tarjoamista suljetuille käyttäjäryhmille vuokrajohtoverkoissa, jotka on eri liittytapistäistä liitetty yleiseen kytkentäiseen verkkoon. Tässä tapauksessa jotkin kansalliset sääntelyviranomaiset vaativat yksityiskohtaisia tietoja esimerkiksi kohteena olevista asiakkaista, mainoslunnoista tai suunnitelluista tariffeista voidakseen suorittaa arvioinnin suunnitellun palvelun luonteesta.

Näiden määritelmän osien merkitystä on hyödyllistä tarkastella kutakin erikseen:

”Kaupallinen”

Tämä edellyttää, että pelkkä kahden käyttäjän välisen puhelinliittymän tekninen, ei-kaupallinen tarjoaminen olisi sallittava. ”Kaupallinen” olisi ymmärrettävä sanan tavanomaisessa merkityksessä eli tarjoamisena maksua vastaan voiton saamiseksi (tai vähintään muuttuvien kustannusten ja osittain myös olemassa olevien kiinteiden kustannusten kattamiseksi). Esimerkiksi vuokrajohton tarjoamista kustannustenjakoperiaatteen mukaisesti yhdelle tai useammalle käyttäjälle pidetään kaupallisena toimintana ainoastaan, jos vuokrataan lisäkapasiteettia erityisesti jälleenmyynnin mahdollistamista varten.

Se merkitsee myös, että yhtiöiden olisi vapaasti voitava yhdistää voimavaroja eli vuokrata vuokrajohtoja ja hyödyntää saamansa kiinteät vuokratulot. Tämän ansiosta puhelinverkon käyttöä voidaan tehostaa erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) ⁽²⁹⁾ edullisella tavalla.

”Yleiseen käyttöön tarkoitettu”

Direktiivissä ei ole määritelty, mitä ilmauksella ”yleiseen käyttöön tarkoitettu” tarkoitetaan, ja se on ymmärrettävä tavanomaisessa merkityksessään: yleiseen käyttöön tarkoitettu palvelu on sellainen, joka on kaikkien yhteisön jäsenten käytettävissä samoin perustein.

Erityisinä esimerkkeinä palveluista, joita ei tulisi pitää ”yleiseen käyttöön tarkoitettuina” ja joihin ei näin ollen tulisi myöskään soveltaa erityis- tai yksinoikeuksia, ovat palvelut, joita tarjotaan yritysverkoille ja/tai suljetuille käyttäjäryhmille. Yritysverkot ja suljetut käyttäjäryhmät (Closed User Groups) kattavat joukon telepalveluja, joihin sisältyy sekä puheen- että datasiirtopalveluja. Ne ovat palveludirektiivin kannalta olennaisen tärkeitä erityisesti sen vuoksi, että ne eivät kuulu niihin puhelinpalveluihin, joita jäsenvaltiot voivat varata teleorganisaatioilleen.

Näiden palvelujen vapauttamiseen liittyviä erityisiä kysymyksiä on käsitelty yksityiskohtaisemmin jäljempänä (III jakson c osa).

⁽²⁹⁾ Aikaisemmin pk-yritykset olivat epäsuotuisassa asemassa, koska ne eivät yleensä käytä kytkentäisiä puhelinpalveluja riittävän tehokkaasti niin, että niiden kannattaisi maksaa vuokrajohtoista (kallista) kiinteää vuokraa. Tämän vuoksi vuokrajohtot oli käytännössä varattu suurille yrityksille.

"Yleisten kytkentäisten liittymien välillä"

Ilmauksella "yleisten kytkentäisten liittymien välillä" tarkoitetaan, että voidakseen tulla varatuksi puhelinpalvelun on paitsi oltava kaupallisesti yleiseen käyttöön tarjottua myös liitettävä yhteen kaksi kytkentäisen verkon liittymää⁽³⁰⁾ samanaikaisesti. Yleiseen verkkoon päättyvän kaupallisen palvelun tarjoaminen on mahdollista⁽³¹⁾, jos jokainen asiakas on liitetty palvelujen tarjoajaan omalla vuokraohdolla. Tavoitteena on jälleen vuokraohjojen käyttöä koskevien teknisten rajoitusten helpottaminen. Tämän ansiosta johtoja voidaan käyttää myös ei-suljetuille käyttäjäryhmille tarkoitettussa puhelinliikenteessä, kunhan kytkettyä puhelinpalvelua ei tarjota kaupallisesti "pelkkään jälleenmyyntiin"⁽³²⁾. Toisaalta "pelkkä jälleenmyynti" voi olla oikeutettu, jos palvelua ei tarjota yleiseen käyttöön, vaan esimerkiksi suljetulle käyttäjäryhmälle⁽³³⁾.

"Reaaliaikaisen puheen suora siirto ja kytkentä"

Tämä osa määritelmästä estää sanomien tallentamis- ja siirtopalvelujen sekä äänikirjesovellusten varaamisen. Muita esimerkkejä vapautetuista puhelinpalveluista ovat palvelujen tarjoajan suorittama reitittäminen minimikustannuksin yleisessä kytkentäisessä verkossa tai luottokorttiautomaatit, joissa mahdollisesta pääsy teleorganisaation puhelinliikennepalveluihin osana taloudellisten liiketoimien siirtopalvelua, sillä niissä ei tapahdu "suoraa siirtoa".

⁽³⁰⁾ Yleistä kytkentäistä verkkoa ei ole muodollisesti määritelty direktiivissä. Se on käsitettävä tavanomaisessa merkityksessään yleisenä puhelinverkkona, joka muodostuu teleorganisaation tavanomaisten puhelinliikennepalvelujen toimittamisessa käyttämistä siirto- ja kytkentätoiminteista.

⁽³¹⁾ Toisin sanoen, jos vapautetun puhelinpalvelun asiakkaat kytkettyvät palvelujen tarjoajaan kukin omalla vuokraohdolla, heidän ei välttämättä tarvitse näyttää toteen aikaisempaa oikeus- tai liikesuhdetta puheluidensa vastaanottajiin. Näitä palveluja nimitetään usein ulosotto- tai yksisuuntaisiksi (one-ended) palveluiksi.

⁽³²⁾ "Pelkällä jälleenmyynnillä" tarkoitetaan tilannetta, jossa puhelu sekä otetaan että vastaanotetaan yleisessä kytkentäisessä verkossa. Tässä mielessä sitä tarjotaan yleiseen käyttöön, sillä paikallispuhelu voi olla kenen tahansa yleisen kytkentäisen verkon käyttäjän ottama eikä itse asiakasta ole liitetty palvelujen tarjoajaan vuokraohdolla.

⁽³³⁾ Tällaiset palvelut, kuten televuosteinen etätyö, virka-ajan jälkeen tulevien puheluiden kutsunsiirto, kaukohaku, Centrex-palvelut tai tapaukset, joissa pienten liikeyritysten, joiden puhelunmäärä ei ole riittävä vuokraohdon hankkimiseksi, on voitava olla yhteydessä keskenään, voivat itse asiassa sisältää ohivalintaa edellyttäviä toiminteita.

Koska puhelinpalvelujen varaaminen muodostaa poikkeuksen yleiseen kilpailusääntöön, sitä on tulkittava tiukasti. Kun uusia puhelinpalveluja ja toiminteita saatetaan markkinoille ja vastataan näin siihen kysyntään, johon olemassa olevilla puhelinpalveluilla ei kyetty vastaamaan, niitä olisi tavallisesti pidettävä varaamattomina palveluina. Jos ne määritellään varatuiksi, todistustaakka tällaisen rajoituksen oikeuttamisesta olisi aina oltava jäsenvaltiolla⁽³⁴⁾.

Erityisenä esimerkkinä palveluista, joita käyttäjien kannalta voidaan pitää varatuista puhelinliikennepalveluista eroavina, ovat korttipuhelinpalvelut. Korttipuhelinpalvelut jäävät määritelmän ulkopuolelle siltä osin kuin ne täyttävät sellaiset tärkeät tarpeet, joita (tavanomainen) puhelinliikenne ei kykene täyttämään, esimerkiksi lisätoiminteiden, kuten maksun suorittaminen luotto- tai pankkikortilla, reitittäminen minimikustannuksin, kohteen pikavalinta (destination speed dialling) jne., ansiosta. Jos tällaiset lisätoiminteet ovat, mahdollisten alhaisempien tariffien sijaan, ratkaisevassa asemassa suostuteltaessa asiakkaita käyttämään korttipuhelinpalveluita puhelinliikenteen asemesta, olisi kyseistä palvelua pidettävä vapautettuna. Se tosiseikka, että korttipuhelinmarkkinat ovat kasvamassa, vaikka tariffit kyseisillä markkinoilla ovat useimmissa tapuksissa korkeammat kuin puhelinliikennepalveluissa⁽³⁵⁾, on osoituksena siitä, että korttipuhelinmarkkinat ovat olemassa ja toimivat erillään puhelinliikennemarkkinoista. Korttipuhelinpalvelujen tarjoajat ovat kehittäneet nämä uudet markkinat järjestämällä palvelut asiakkaan tarpeita vastaaviksi ja laskuttamalla niistä sen mukaisesti. Tämä kehitys luo uusia mahdollisuuksia käyttäjille unionissa eikä sitä tulisi viivyttää rajoituksilla, joilla pyritään perinteisten puhelinpalvelumarkkinoiden säilyttämiseen.

Vuokraohjojen reitittämisen kieltäminen korttipuhelinpalvelujen tarjoamista varten asettaisi korttipuhelinpalvelujen tarjoajat epäedulliseen kilpailuasemaan näillä markkinoilla niihin tarjoajiin verrattuna, joilla on oma reititysjärjestelmä. Jos reititysjärjestelmä puuttuu, tarjoajista tulee pelkkiä puhelinliikennepalvelujen jälleenmyyjiä eivätkä ne pystyisi hallitsemaan pääkustannuksiaan.

⁽³⁴⁾ Hakijoita voidaan vaatia toimittamaan tarvittavat tiedot, mukaan lukien mainoslunnot sekä, jos mahdollista, luetellut suunnitellut tariffeista, jotta asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen voisi suorittaa arvioinnin suunnitellusta palvelusta.

⁽³⁵⁾ "Päinvastoin kuin yleisesti uskotaan, säästöt kustannuksissa eivät ole määräävänä tekijänä (korttipuhelinpalvelujen kehittämisessä). Itse asiassa korttipuhelin- ja kansainvälisiä ohivalintapalveluja (IDD) koskevat tariffivertailut EY:stä otetuista palveluista osoittavat, että tärkeimpänä määräävänä tekijänä pääasiallisesti yrityskäyttäjille kohdistetuissa palveluissa on mukavuus." Katso: Puhelinliikennepalveluja koskevan kilpailun uudet muodot Euroopan unionissa, BIS:n strateginen päätös, Euroopan komission teettämä tutkimus, lokakuu 1993. Lisätoiminteet kuten laskutuksen ja käytön helpuus (ei tarvita paikallista valuuttaa, keskus käyttää samaa kieltä) näyttävät olevan tämän palvelun keskeisiä tekijöitä.

Tämän vuoksi ne tuskin pystyisivät kilpailemaan teletoinnin harjoittajien kanssa. Teletoinnin harjoittajilla on lisätuna se, että ne voivat tarjota asiakkailleen sekä puhelinliikenne- että korttipuhelinpalveluita ja kehittää korttipuhelinpalveluitaan käyttämällä perustana tietokantaansa suurkäyttäjistä.

Tämä asiointi saattaisi mahdollisesti edistää sellaisten tilanteiden syntymistä, joissa kansalliset teletoinnin harjoittajat tarjoaisivat palveluja ainoastaan maansa alueella asuville menemättä lainkaan niitä lähellä oleville maantieteellisille markkinoille.

Suunnitellun korttipuhelinpalvelun erikseen arviointi saattaa kuitenkin olla tarpeen erityisesti tarjottujen lisätoimintojen osalta, jotta voitaisiin määrittää palvelujen luonne ja se, mille markkinoille niitä tarjotaan. Arviointiperusteina olisi käytettävä palvelujen keskinäistä toiminnallista vaihdettavuutta ja niiden korvaamisen tiellä olevia mahdollisia esteitä. Arvioinnissa olisi otettava huomioon erityisolosuhteet kyseisillä markkinoilla.

b) Puhelinliikennemonopolin soveltaminen vapautetuilla markkinoilla

Kun tietyt puhelinpalvelujen ryhmät on avattu kilpailulle ja kun niitä ei voida tiukasti teknisessä mielessä määrittää tarkasti, tietyt jäsenvaltiot ovat olleet huolissaan siitä, että palvelujen tarjoajat alkavat tarjota tosiasiallisesti puhelinliikenteen alaan kuuluvia palveluja ja kiertävät siten monopolin. Saatu kokemus kuitenkin osoittaa, etteivät tällaiset huolenaiheet ole perusteltuja. Pääsyynä siihen on se, ettei tällaista "epävirallista" kiertämistä voi ainakaan merkittävässä määrin tapahtua asianomaisen jäsenvaltion sitä huomaamatta. Juuri sen vuoksi yleiseen käyttöön tarkoitettun palvelun on oltava yleisesti tunnettu.

Tällainen kiertäminen tulisi ilmi jo hyvin varhaisessa vaiheessa, ottaen erityisesti huomioon, että kaikkiin kaupallisiin tarjouksiin liittyy tavanomaisesti mainontaa (saatavilla olevista palveluista) tai ainakin hinnastojen, sopimusten ja laskujen jakelua. Lisäksi yleisten televerkkojen operaattori, joka toimittaa kilpailijalle vuokrajohtokapasiteettia, havaitsee nopeasti kaikki sellaiset rikkomukset, jotka johtavat oleelliseen kilpailijan verkkoon suuntautuvan liikenteen ohjautumiseen toisaalle. On selkeästi teletoinnin harjoittajan edun mukaista saattaa tilanne asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen tiettäväksi.

Useat jäsenvaltiot kuitenkin vaativat hakijaa toimitus- tai ilmoitusmenettelyjen yhteydessä toimittamaan kuvaukset aiotusta palvelusta. Jos verkot on liitetty yleiseen puhelinverkkoon, jäsenvaltiot vaativat usein hakijaa näyttämään toteen, miten sisään- ja ulossoittotomintojen sa-

manaikainen saatavuus on estetty esimerkiksi silloin, kun puhelinpalveluja tarjotaan vuokrajohtojen välityksellä. Olisi huomattava, että direktiivin 4 artiklan mukaisesti palvelujen tarjoajalle ei voida asettaa teknisiä rajoituksia. Riittää, kun palvelujen tarjoaja ilmoittaa asiakkaan kanssa allekirjoittamisensa sopimuksissa selvästi, mikä on sallittujen palvelujen laajuus.

Uudet operaattorit ovat yleensä osoittaneet noudattavansa puhelinliikennemonopolia. Palvelujen tarjoajat eivät halua asettaa alttiiksi sille, että niiden toimilupa peruutettaisiin tai että kansallinen sääntelyviranomainen vaatisi kyseisen vuokrajohtoliittymän purkamista, jolloin ne eivät enää kykenisi täyttämään veloitteitaan asiakkaille. Monet palvelujen tarjoajat ovat sen vuoksi tutkineet asian yhdessä kansallisen sääntelyviranomaisen tai komission yksiköiden kanssa ennen palvelujen aloittamista.

c) Yritysverkot ja suljetut käyttäjäryhmät (Closed User Groups)

Kuten edellä on mainittu, yritysverkkoja ja suljettuja käyttäjäryhmiä koskeva kysymys on muodostunut erityisen tärkeäksi direktiivin täytäntöönpanon kuluessa esiin tulleiden seikkojen joukossa.

Yritysverkkoja ja suljettuja käyttäjäryhmiä koskevien palvelujen tosiasiallinen vapauttaminen on epäilemättä ratkaisevassa asemassa yritysten kehittyneiden televiestintäpalvelujen kehittämisen ja siten myös EU:n teollisuuden kilpailukykyyn kannalta verrattuna sen kilpailijoihin Japanissa ja Yhdysvalloissa. Niiden vapauttaminen on sen vuoksi direktiivin keskeisenä tavoitteena. Kilpailutalous ja itse markkinat ovat muuttumassa yhä maailmanlaajuisemmiksi. Jos yritykseltä kielletään kilpailun takaamista alhaisemmista kustannuksista sekä laadun ja valikoiman paranemisesta saatavat selkeät edut, se tulee lopulta joko kärsimään haittaa tämän aiheuttamasta epäedullisesta kilpailuasemasta tai yrittämään mahdollisuuksien mukaan uudelleen sijoittautumista vähemmän rajoitettuun ympäristöön.

Tämän vuoksi direktiivin tavoitteisiin ei monissa jäsenvaltioissa vielä ole päästy. Kaksi syytä tähän ovat

- i) erimielisyydet suljettujen käyttäjäryhmien, jotka ovat laajempia kuin tiukat yritysverkot, sallitun "jäsenyyden" laajuudesta. Tämä on johtanut siihen, ettei direktiiviä ole täysin tai tosiasiallisesti pantu täytäntöön;
- ii) vaihtoehtoisen infrastruktuurin käyttöä koskevista rajoituksista johtuvat kapeat kapasiteetin toimitamisessa uusille palvelujen tarjoajille (tätä asiaa on käsitelty yksityiskohtaisemmin V jaksossa).

Komissio on tutkinut tapauksia, joissa jäsenvaltiot ovat direktiivin perusteella antaneet säännöksiä salliakseen puhelinpalvelujen tarjoamisen suljetuille käyttäjäryhmille. Niistä on ilmestynyt useita eri määritelmiä⁽³⁶⁾. Saadun kokemuksen perusteella komissio käyttää niistä seuraavia määritelmiä⁽³⁷⁾.

”Yritysverkot”

Yleensä yksittäisen yrityksen perustamat verkot, jotka käsittävät erillisiä oikeushenkilöitä, kuten yhtiö ja sen tytäryhtiöt tai sen toisessa jäsenvaltiossa olevat sivuliikkeet, jotka on yhdistetty osakeyhtiöksi asianomaisen maan yhtiölainsäädännön mukaisesti.

”Suljetut käyttäjäryhmät”

Oikeushenkilöt, joiden välillä ei välttämättä ole taloudellisia kytkentöjä, mutta jotka voidaan osoittaa ryhmään kuuluviksi pysyvän ammatillisen suhteen perusteella, joka niillä on keskenään tai toisen ryhmään kuuluvan oikeushenkilön kanssa, ja joiden sisäiset viestintätarpeet johtuvat tämän suhteen taustalla olevasta yhteisestä edusta. Yleensä ryhmän jäseniä yhdistävä tekijä on niille yhteinen elinkeinotoiminta. Esimerkkeinä tähän ryhmään todennäköisesti kuuluvista toiminnoista ovat varojen siirrot pankkialalla, paikanvarausjärjestelmät lentoyhtiöissä, tiedonsiirrot korkeakoulujen kesken yhteisissä tutkimushankkeissa, jälleenvakuutus vakuutusosalalla, kirjastojen väliset toiminnot, yhteiset suunnitteluhankkeet ja erilaiset hallitusten- tai kansainvälisten järjestöjen laitokset tai yksiköt.

Tällaisia verkko- tai oikeushenkilöryhmiä koskevat palvelut on kokonaan vapautettu direktiivin 1 artiklassa olevan ”puhelinliikenteen” määritelmän mukaisesti. Jotkin jäsenvaltiot kuitenkin sallivat tällaiset palvelut ainoastaan käytyään lisäneuvotteluja komission kanssa.

⁽³⁶⁾ Maakohtaiset tiedot on esitetty liitteessä.

⁽³⁷⁾ Komissio on hyväksynyt nämä määritelmät vihreässä kirjassa televiestinnän infrastruktuurin ja kaapelitelevisioverkkojen vapauttamisesta, osa I, periaatteet ja aikataulu, KOM(94) 440 lopullinen, Bryssel 25.10.1994, s. 27.

d) Yleiseen käyttöön tarkoitetut datapalvelut⁽³⁸⁾

Palveludirektiivin 10 artiklassa säädetään, että komissio arvioi 3 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden vaikutukset sen tutkimiseksi, onko artiklan säännöksiä muutettava, ottaen erityisesti huomioon tekniikan kehityksen ja yhteisön sisäisen kaupan kehittymisen.

Vuonna 1987 suoritettua vihreän kirjan tarkastelun kuluessa useat jäsenvaltiot painottivat tarvetta erityisjärjestelyihin kytkentäisiä perusdatapalveluja kuten X.25:ta⁽³⁹⁾ varten. Perusteita yksinoikeuksien säilyttämiselle ei löytynyt, mitä tulee tällaisten palvelujen tarjoamiseen sinänsä. Komissio kuitenkin myönsi, että kehittyneillä datan kytkentäverkoilla saattaa olla rakenteellinen vaikutus investointeihin ja aluesuunnitteluun ja että ne sen vuoksi voisivat olla oikeutettuja direktiivin 3 artiklassa säädettyihin erityisjärjestelyihin, joissa noudatetaan yleisöpalvelua varten tarkoitettuja eritelmiä ja niistä erityisesti kauppaa koskevia määräyksiä ehdoista, jotka liittyvät palvelujen jatkuvuuteen, saatavuuteen ja laatuun.

Kytkentäisessä verkossa toimivan datasiirtopalvelun ja toisaalta vuokrajohtojen käyttömaksuisuissa direktiivin hyväksymisen ajankohtana vallinneen huomattavan eron vuoksi sen 3 artiklassa mahdollistettiin ”kapasiteetin pelkkää jälleenmyyntiä”⁽⁴⁰⁾ edustavien datapalvelujen yksinoikeuksien säilyttäminen 31 päivään joulukuuta 1992 asti sekä tämän määräajan mahdollinen lykkääminen 1 päivään tammikuuta 1996 niissä maissa, joissa paketti- tai piirikytkentäisten palvelujen tarjoamisen edellyttämä verkko ei ole vielä riittävän kehittynyt⁽⁴¹⁾. Tavoitteena oli, että maksuisuissa päästäisiin tasapainoon asettain. Jäsenvaltioista kaksi⁽⁴²⁾ pyysi lykkäystä määräaikaan, joskaan pyyntö ei kummassakaan tapauksessa ole enää voimassa.

⁽³⁸⁾ Direktiivin 1 artiklan määritelmän mukaan paketti- ja piirikytkentäisillä datapalveluilla tarkoitetaan ”kaupallista, yleiseen käyttöön tarkoitettua datan suoran siirron tarjoamista yleisten kytkentäisten liittymien välillä siten, että jokainen käyttäjä voi tällaiseen liittymään kytketyn laitteen avulla olla yhteydessä toiseen liittymään”.

⁽³⁹⁾ X.25 on standardiprotokolla pakettivälitteisille verkoille. Toinen kehittynyt erittäin nopean datasiirron protokolla on frame-relay.

⁽⁴⁰⁾ Direktiivissä kapasiteetin pelkkä jälleenmyynti on määritelty ”kaupalliseksi, yleiseen käyttöön tarkoitettua kiinteitä johtoja pitkin tapahtuvan datasiirron tarjoamiseksi erillisenä palveluna, joka sisältää ainoastaan sellaiset kytkennät, käsittelyn, datan varastoinnin tai liikennekäytännön muuttamisen kuin on tarpeen reaaliaikaisessa siirrossa yleiseen kytkentäiseen verkkoon ja yleisestä kytkentäisestä verkosta”.

⁽⁴¹⁾ Direktiivin johdanto-osan 11 kappale

⁽⁴²⁾ Kreikka ja Espanja

Mitä tulee erityisjärjestelyihin, ainoastaan kolme jäsenvaltiota⁽⁴³⁾ toimitti komissiolle tiedoksi luonnokset eritelmistä direktiivissä asetetussa määräajassa eli 30 päivään kesäkuuta 1992 mennessä. Komissio on yhdessä kyseisten jäsenvaltioiden kanssa arvioinut, ovatko suunnitellut eritelmät puolueettomia, ketään syrjimättömiä, avoimia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Nämä kahdenväliset neuvottelut olivat erittäin hyödyllisiä ja antoivat alustavan kuvan siitä, miten vapautettua palvelua voidaan säännellä tiettyihin yleisöpalveluun liittyviin tavoitteisiin pääsemisen varmistamiseksi kilpailua rajoittamatta. Yleisten operaattorien ja mahdollisten uusien markkinatulokkaiden toisistaan poikkeavat lähtökohdat huomioon ottaen vaikuttaa siltä, että jälkimmäisiä olisi erityisesti vältettävä kuormittamasta tavalla, joka saattaisi luoda esteen markkinoille pääsemiselle ja vahvistaa määräävässä markkina-asetemassa olevan operaattorin markkinavoimaa. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden ei välttämättä tulisi asettaa uusille markkinatulokkaille samoja ehtoja kuin määräävässä markkina-asetemassa oleville yleisille operaattoreille.

Viimeksi kuluneina vuosina tekniikan nopea kehitys ja erityisesti asynkronisen toimintamuodon (ATM)⁽⁴⁴⁾ kehittyminen perinteisen X.25:n rinnalla ovat saattaneet kyseenalaisiksi perusteet, joiden nojalla perusdatapalveluja koskevia nykyisiä erityisjärjestelyjä perinteisesti sovelletaan. Lähtökohtaisesti yleisten X.25-runkoverkkojen rinnalla tullaan oletettavasti käyttämään frame-relay-verkkoja ja uusia muotoutumassa olevia ATM-runkoja. Saman palvelukohtaisen sääntelyn soveltamisesta näinkin erilaisiin teknologioihin seuraa vaikeuksia. Se saattaa viivyttää uusien tarjousten tekemistä mahdollisista yksityistä verkoista ja lisäarvopalveluista ja siten rajoittaa tekniikan kehitystä kyseisellä alueella. Perustelut laatua ja kattavuutta koskevien velvoitteiden taustalla vähenevät sitä mukaa, kun tarjonnan vaihtelu lisääntyy. Uusien palvelujen syntyminen edellyttää joustavuutta, jota ei sääntelemällä voida ohjata.

⁽⁴³⁾ Jäsenvaltioista kolme (Belgia, Ranska ja Espanja) ovat hyväksyneet lisäehtoja toimiluvan myöntämiseksi paketti- tai piirikytkentäisten palvelujen pelkän jälleenmyynnin tarjoamiseen. Esimerkiksi Espanjassa sovelletaan paketti- tai piirikytkentäisten datapalvelujen tarjoamista koskevien myönnytysten sääntelyssä järjestelmää, joka ei täysin ole yhteneväinen komission tätä alaa koskevien huomautusten kanssa. Espanjan järjestelmän soveltamisala on liian laaja, koska sitä sovelletaan datapalveluihin "verkon liityntäpisteiden" välillä "yleiseen käyttöön tarkoitettun kytkentäisen verkkonliityntäpisteiden" asemesta.

Myös Italia harkitsi lisäehtojen hyväksymistä, mutta epäonnistui yrityksessään panna direktiivi täytäntöön aikataulun mukaisesti. Ottaen huomioon, että direktiivin 2 ja 3 artiklan välittömästä vaikutuksesta kapasiteetin pelkkä jälleenmyynti vapautettiin Italiassa lisärajoituksia asettamatta, Italian hallituksen on esitettävä asianmukaiset perustelut kaikkien asiaa koskevien lisärajoitusten uudelleen käyttöön ottamiselle.

⁽⁴⁴⁾ ATM: "Asynchronous Transfer Mode", kehittynyt suurinopeuksinen viestintä. Katso myös televiestinnän infrastruktuuriin ja kaapelitelevisioverkkojen vapauttamista koskeva vihreä kirja.

Kyseisissä kolmessa jäsenvaltiossa tällä hetkellä sovellettavat erityisjärjestelyt vaikuttavat myös jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Nykyisten järjestelyjen alaisten luvanhakijoiden rajoittunut määrä näissä kolmessa jäsenvaltiossa selittyy osittain sillä, että monet asianomaisen palvelun tarjoajista rajoittavat tarjouksensa mieluummin suljettuihin käyttäjäryhmiin kuin hakevat toimilupaa näillä edellytyksillä.

Tekemänsä arvioinnin perusteella ja ottaen huomioon, että jäsenvaltioista useimmat eivät ole katsoneet tarpeelliseksi ottaa käyttöön datapalveluihin sovellettavia erityisjärjestelyjä tämän haittaamatta merkittävästi sitä yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin pääsemistä, johon näillä järjestelyillä pyritään, komissio katsoo, että tarve soveltaa datapalveluissa erityisiä yleisöpalvelua varten tarkoitettuja eritelmiä olisi arvioitava uudelleen osana televiestintäalan sääntelykehityksen yleistä tarkistusta, joka neuvoston päätöslauselman 93/C 213/01 mukaisesti on esitettävä 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä, ja että nykyisten datapalveluja koskevien erityisjärjestelyjen purkamista olisi harkittava⁽⁴⁵⁾.

e) Lainsäädäntö- ja toimeenpanovallan erottaminen toisistaan

Televiestinnän alan sääntelyn erottaminen kansallisen teleorganisaation toiminnasta oli epäilemättä eräs EU:n televiestintämarkkinoiden uudistamisen ja vapauttamisen tärkeimmistä edellytyksistä. Direktiivin 7 artiklassa⁽⁴⁶⁾ säädetään, että jäsenvaltioiden on erotettava toisistaan lainsäädäntö- ja toimeenpanovalta televiestinnän alalla.

⁽⁴⁵⁾ Tällaisia järjestelyjä voidaan kuitenkin vaatia yleiseen käyttöön tarkoitettujen puhelinliikennepalvelujen tarjoamisen osalta sen jälkeen, kun se on vapautettu. Katso ehdotettuja perusteita toimiluvan myöntämiseksi matka- ja henkilöviestinnän palveluverkoille (vihreä kirja matka- ja henkilöviestinnästä, vihreä kirja televiestinnän infrastruktuuriin ja kaapelitelevisioverkkojen vapauttamisesta).

⁽⁴⁶⁾ Direktiivin 7 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava, että "1 päivästä heinäkuuta 1991 alkaen toimilupien myöntäminen, tyyppihyväksynnän ja velvoittavien eritelmien valvonta, taajuuksien jakaminen ja käyttöehtojen valvonta kuuluu teleorganisaatioista riippumattomalle toimielimelle".

Kansallisten sääntelyviranomaisten toimiessa nyt virallisesti useimmissa jäsenvaltioissa komissio katsoo, että niiden toimintoja ei ainakaan viidessä jäsenvaltiossa ole vielä kyllin selkeästi erotettu toimeenpanovallan toiminnoista ⁽⁴⁷⁾.

Kysymys kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuudesta tuotiin esiin joukossa alustavia vetoouksia yhteisön tuomioistuimelle, jotka liittyivät direktiivin 88/301/ETY ("telepäätedirektiivi") 6 artiklaan, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä heinäkuuta 1989 alkaen vastuu teknisten eritelmien vahvistamisesta ja tyyppihväksynnän valvonnasta on telepäätelaitteita kaupan pitävistä julkisista ja yksityisistä yrityksistä riippumattomalla elimellä. Yhteisön tuomioistuin katsoi 27 päivänä lokakuuta 1993 annetussa tuomiossa ⁽⁴⁸⁾, että tätä vaatimusta oli rikottu Ranskassa, jossa saman ministeriön eri osastot olivat kyseisenä ajankohdantana vastuussa sekä yleisen verkon kaupallisesta hyödyntämisestä että teknisten eritelmien vahvistamisesta, vaatimustenmukaisuuden valvonnasta ja päätelaitteiden hyväksymisestä.

Palveludirektiivin 7 artikla vastaa sanamuodoltaan suurelta osin telepäätedirektiivin 6 artiklaa. Edellisen täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa on arvioitava tämä mainittu tuomio huomioon ottaen. Toimintojen erottaminen toisistaan pelkästään oikeudellisesti tai hallinnollisesti, kuten jonkin ministeriön kahdeksi eri yksiköksi, täyttää 7 artiklan vaatimukset ainoastaan seuraavilla edellytyksillä:

— on osoitettava, että toiminnot on "tosiasiallisesti" erotettu toisistaan,

— toimintojen on erityisesti oltava taloudellisesti riippumattomia toisistaan,

⁽⁴⁷⁾ Esimerkiksi Alankomaissa sääntelystä vastaa liikenteestä ja julkisista töistä vastuussa oleva ministeriö posti- ja telehallituksen välityksellä. Ministeriö on kuitenkin myös enemmistöosakkaana KPN:ssä, jolla edelleen on yksinoikeus asentaa, ylläpitää ja käyttää teleinfrastruktuuria ja suorittaa paikallisia palveluja kullekin hakijalle.

Kysymyksiä on herättänyt myös se, kuinka selkeästi lainsäädäntö- ja toimeenpanovalta on erotettu toisistaan Belgiassa, Espanjassa ja Kreikassa. Belgian hallitus on kuitenkin vastuksena komission ilmaisemaan huoleen esittänyt halukkuutensa antaa yleiselle operaattorille Belgacomille täydellisen itsemääräämisoikeuden varaamattomien palvelujen alalla. Espanjassa (sääntelystä vastaavan) telehallituksen pääjohtaja toimii myös hallituksen edustajana Telefónica johtokunnassa, vaikka kyseinen edustaja voisi yhtä hyvin olla jostakin toisesta ministeriöstä. Kreikassa henkilöstön jatkuvan siirtymisen vuoksi toimeenpanoelimestä sääntelyelimeen näiden elinten toisistaan erottaminen käytännössä on epäselvää, vaikka niiden toiminnot muodollisesti onkin erotettu toisistaan.

⁽⁴⁸⁾ Asiat Decoster et al (C-69/91) ja Taillandier (C-46/90)

— henkilöstön siirtyminen sääntelyelimestä toimeenpanoelimeen olisi asetettava erityisvalvontaan.

Niihin tapoihin toimintojen erottamiseksi rakenteellisesti toisistaan, jotka tarjoavat kohtuulliset takeet siitä, että mainittuja edellytyksiä noudatetaan, sisältyvät

- i) lainsäädäntövallan antaminen asianomaisen ministeriön osastolle, jos teleyhtiötä johtavat yksityiset osakkeenomistajat, tai
- ii) asiaan kuuluvan lainsäädäntövallan antaminen elimelle, joka on asianomaisesta ministeriöstä riippumaton (lukuun ottamatta sen tilintarkastusta ja sen päätösten laillisuutta), jos jälkimmäinen toimii myös operaattorin ainoana tai määräävässä asemassa olevana osakkeenomistajana tai kun valtion operaattorista omistaminen osakkeiden määrä pysyy huomattavana.

Itse käytäntö ja henki ovat direktiivissä annettujen oikeudellisten takeiden ja yleisten sääntöjen ohessa tärkeitä osoittimia arvioitaessa yhdenmukaisuutta 7 artiklan kanssa. Se, miten riippumattomuus todella institutionaalisesti saavutetaan, tulee sen vuoksi tietyiltä osin vaihtelevaan kunkin jäsenvaltion oikeusperinteestä ja kokemuksesta riippuen.

IV. SATELLIITTIVERKKOJEN JA -PALVELUJEN SISÄLTYTTÄMINEN

Komissio hyväksi 13 päivänä lokakuuta 1994 direktiivin 94/46/EY. Tässä direktiivissä laajennetaan telepäätedirektiiviä ⁽⁴⁹⁾ koskemaan satelliittimaa-asetelaitteita ja palveludirektiiviä koskemaan satelliittiviestintäpalveluja ⁽⁵⁰⁾.

⁽⁴⁹⁾ Kilpailusta telepäätelaitemarkkinoilla 16 päivänä toukokuuta 1988 annettu komission direktiivi (88/301/ETY, EYVL N:o L 131, 27.5.1988, s. 73)

⁽⁵⁰⁾ Direktiivissä 94/46/EY säädetään keskeisestä toimenpiteestä neuvoston päätöslauselmassa 92/C 8/01 (joka perustuu viherään kirjaan satelliittiviestinnästä, KOM(90) 490) annettujen satelliittiviestinnän alan vapauttamista koskevien tavoitteiden täytäntöön panemiseksi.

Muita tämän alan toimenpiteitä ovat satelliittipäätelaitteiden tyyppihväksynnän vastavuoroisesta hyväksymisestä 29 päivänä lokakuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/97/ETY sekä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi satelliittiverkkopalvelujen ja/tai satelliittiviestintäpalvelujen tarjoamiseen myönnettävien toimilupien ja muiden kansallisten lupien vastavuoroisesta hyväksymisestä, KOM(93) 652, 4.1.1994.

a) Muutosdirektiivin merkitys

Neuvoston ja komission yhteisenä tavoitteena unionin satelliittiviestinnän alan politiikassa on edistää viipymättä satelliittiviestinnän käyttöä Euroopan unionissa. Tämä on erityisen tärkeää ottaen huomioon EU:n satelliittiviestintään liittyvän liiketoiminnan kehityksen viivästymisen sen tärkeimpiin kilpailijoihin verrattuna.

Direktiivissä säädetään kaikkien satelliittipalvelujen tarjoamista koskevien yksinoikeuksien sekä kaikkien sellaisten erityisoikeuksien⁽¹⁾ kumoamisesta, jotka koskevat minkä tahansa direktiivissä tarkoitetun telepalvelun tarjoamista.

b) Puhelinliikenne

Muutettu direktiivi ei koske yleiseen käyttöön tarkoitettua puhelinliikenteen tarjoamista satelliittiverkon välityksellä koskevia rajoituksia. Tämä ei kuitenkaan saa johtaa teknisiin rajoituksiin. Vaikka johdanto-osan 16 kappaleessa esitetään, että ”kun puheen suora siirto ja kytkentä perustuvat satelliittimaa-asemaverkkoon, kaupallinen tarjoaminen yleisölle on mahdollista ainoastaan, jos nämä verkot on liitetty yleiseen kytkentäiseen verkkoon”, tällä on ainoastaan tarkoitus viitata tavanomaiseen asiointilaan. Sitä ei tulisi ymmärtää teknisten rajoitusten sallimisena puhelinliikennemonopolin suojelemiseksi. Todistustaakka siitä, että uusi palvelu todella kuuluu ”puhelinliikennepalveluihin”, on sääntelyelimellä.

Puhelinpalvelujen tarjoamiseen suljetuille käyttäjäryhmille sisältyy itse asiassa usein tällaisia kytkentöjä yleiseen kytkentäiseen verkkoon, sillä kaikkia tällaisten ryhmien jäseniä ei kytketä verkkoon satelliittiasemien välityksellä⁽²⁾.

⁽¹⁾ Direktiivin mukaan erityisoikeudella tarkoitetaan oikeutta, jolla ”rajoitetaan niiden yritysten määrää, joilla on lupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa muin kuin puolueettomien, suhteellisten ja ketään syrjimättömin perustein, tai nimitään muin kuin edellä mainituin perustein useita kilpailuvia yrityksiä yrityksiksi, joilla on lupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa”.

⁽²⁾ Annetun määritelmän mukaisesti suljettuja käyttäjäryhmiä ei tulisi määritellä teknisesti sen verkon mukaan, johon niiden jäsenet on liitetty ja johon kolmansien osapuolten ei pitäisi päästä, vaan sosiologisesti riippuen siitä taloudellisesta tai ammatillisesta suhteesta, joka jäsenten välillä vallitsee.

c) Satelliittilähetyspalvelut

Direktiivi 94/46/EY ei vaikuta myöskään satelliittilähetyspalvelujen asemaan. On kuitenkin erotettava toisistaan satelliittilähetyspalvelujen sisältö ja niiden tekninen tarjoaminen. Kuten 17 kappaleessa on mainittu, satelliittiverkkopalvelujen tarjoaminen radio- ja televisio-ohjelmien siirtoon on luonteeltaan telepalvelua, eikä sitä sen vuoksi ole perusteltua kohdella muista telepalveluista poikkeavalla tavalla. Direktiivissä erotetaan toisistaan

— signaalien kuljetuksessa tarvittavat verkon tarjoamat palvelut (siirto, kytkentä ja muut toiminnot), jotka kuuluvat direktiivin perusteella vapautettuihin telepalveluihin, ja

— niiden elinten toiminta, jotka valvovat lähetettävien sanomien sisältöä, mikä jää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Niihin satelliittilähetyspalveluihin, jotka olisi nyt tämän direktiivin perusteella vapautettava, sisältyvät studioista/tapahtumista televerkkojen operaattorin syöttöjohdon välityksellä lähetinasemille tarjottavat palvelut sekä yhteydenmuodostus asemalta toiselle, asemalta useammalle asemalle, DTH-satelliittilähetyspalvelut ja kaapelivahvistinasemille suunnatut palvelut.

d) Pääsy avaruussegmenttiin

Direktiivi edellyttää jäsenvaltioilta kaikkien satelliittiviestinnän välityskapasiteettia koskevien rajoitusten kumoamista.

Tämä merkitsee, että jäsenvaltioiden on nyt varmistettava, että

— kaikki satelliittiviestinnän välityskapasiteetin tarjoamista kenelle tahansa toimiluvan omaavalle satelliittimaa-asemaverkon operaattorille koskevat kiellot ja rajoittavat säännökset poistetaan, ja

— avaruussegmentin tarjoajille annetaan alueellaan lupa tarkistaa, onko kyseinen satelliittimaa-asemaverkko, jota on määrää käyttäjä kyseisen tarjoajan avaruussegmenttiin liitettynä, sen satelliittiviestinnän välityskapasiteettiin pääsyä koskevien julkaistujen ehtojen mukainen.

Komissio ilmaisi 10 päivänä kesäkuuta 1994 satelliittiviestinnästä antamassaan tiedonannossa, joka koski satelliittiviestinnän välityskapasiteetin tarjoamista ja siihen pääsyä⁽³³⁾, aikomuksensa käyttää kaikkien avaruussegmenttiin pääsyä koskevien kansallisten rajoitusten poistamiseksi kilpailusääntöjä. Direktiivin 3 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä tullaan soveltamaan erityisesti tähän tavoitteeseen pääsemiseksi tarvittavien tietojen kokoamisessa.

e) Kansainväliset satelliittijärjestöt

Avaruussegmenttiin liittyvät uudet velvoitteet eivät suoraan vaikuta teleorganisaatioiden asemaan kansainvälisten järjestöjen jäseninä. Jäsenvaltioiden velvollisuutena on kuitenkin varmistaa, että niiden kansallisissa lainsäädännöissä ei ole sellaisia rajoittavia määräyksiä, jotka saattaisivat estää joko jotakin toista asianomaisten järjestöjen jäsentä tai riippumatonta elintä tarjoamasta satelliittiviestinnän välityskapasiteettia niiden alueella. Jäsenvaltioiden velvollisuutena on myös varmistaa, ettei millään lainsäädännöllisellä tai muulla kuin lainsäädännöllisellä rajoituksella estetä pääsyä jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan omaavan operaattorin jo vuokraamaan satelliittivälityskapasiteettiin jostakin toisesta jäsenvaltiosta. Tällaisiin rajoituksiin kuuluvat sellaiset, joilla estetään muita osapuolia kuin kyseisen jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden jäsentä tarkistamasta satelliittimaa-asemien teknisiä ja toimintaan liittyviä eritelmiä.

Direktiivin 94/46/EY 3 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on pyynnöstä toimitettava komissiolle hallussaan olevat tiedot kansainvälisistä satelliittijärjestöistä siltä osin, kuin on kyse erityisesti perustamissopimuksen kilpailusääntöjen noudattamatta jättämisestä. Direktiivin 21 kappaleen mukaan tällä säännöksellä pyritään muun muassa valvomaan näissä kansainvälisissä järjestöissä pääsyn helpottamiseksi käynnistettyä uudelleen tarkastelua.

Direktiivin 94/46/EY 3 artikla ei sen vuoksi suoraan vaikuta jäsenien asemaan. Jos kuitenkin ilmenee, että jäsenet pitävät jatkuvasti yllä monipääsyyteen taivuttavia mekanismeja ja edistävät siten markkinoiden jakamista avaruussegmentin tarjoamiseksi, komission on arvioitava, onko asianomaisten jäsenten osalta toteutettava perustamissopimuksen kilpailusääntöjen mukaiset toimenpiteet.

Investointivelvoitteen ja käytön toisiinsa kytkeminen saattaa olla eräs tällaisista taivutelmekanismeista, jos sillä taivutetaan jäseniä pitämään kaupan avaruussegmenttiä investointitaakan kasvattamisen uhalla. Kansainvälisten järjestöjen ja erityisesti Eutelsatin toimiessa enenevässä määrin kilpailumarkkinoilla olisi nykyiset

investointivaatimukset, jos niitä ei vielä ole muutettu, arvioitava perusteellisesti uudelleen kilpailusääntöjen mukaisesti.

f) Täytäntöönpanon aikataulu

Direktiivissä annetaan jäsenvaltioille yhdeksän kuukautta aikaa niiden toimenpiteiden ilmoittamiseksi komissiolle, jotka ne ovat toteuttaneet saattaakseen direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi toimitettava komissiolle jäljennös nykyisten satelliittipalvelujen tarjoamiselle asetettujen rajoitusten kumoamiseksi toteutetuista toimenpiteistä sekä sellaisista satelliittiverkkojen toimintaa koskevista toimilupa- tai ilmoitusmenettelyistä, jotka ovat tällä hetkellä voimassa tai joita ollaan valmistelemaan, 8 päivän elokuuta 1995 mennessä. Tämän tarkoituksena on auttaa komissiota arvioimaan, ovatko nämä ehdot olennaisten vaatimusten täyttämisen kannalta välttämättömiä. Komissiolle toimitettuihin tietoihin olisi liitettävä tiedot osana näitä lupamenettelyjä mahdollisesti perittävistä maksuista sekä perustelut ne.

Direktiivin 22 kappaletta, jossa mainitaan, että komissio ottaa huomioon niiden jäsenvaltioiden tilanteen, joissa maalla sijaitseva verkko ei vielä ole riittävän kehittynyt, on tarkasteltava tämän ilmoittamista koskevan vaatimuksen huomioon ottaen. Jäsenvaltiot, jotka pitävät tarpeellisenä lykätä edellä mainittujen säännösten⁽³⁴⁾ täydellistä soveltamista koskevaa määräpäivää, olisi haettava lykkäystä mahdollisesti ja liitettävä mukaan tarvittavat perustelut direktiivin toimenpiteiden täytäntöön panemiselle varatun ajanjakson kuluessa eli 8 päivään elokuuta 1995 mennessä. Komissio arvioi sen jälkeen, olisiko sen jätettävä vaatimatta asianomaisten satelliittipalvelujen välitöntä vapauttamista. Tämä ei kuitenkaan estäisi kolmansien osapuolten vetoamista kansallisiin tuomioistuimiin näissä jäsenvaltioissa.

Ottaen huomioon satelliittipalvelujen laajan valikoiman, toimitettuihin perusteluihin olisi ensinnäkin liitettävä luettelo niistä satelliittipalveluista, joille lykkäystä pyydetään, sekä ennakoarviot kyseisistä markkinoista.

Niissä olisi lisäksi selvitettävä, mihin kansallisen teleorganisaation palveluihin tämä vaikuttaa, sekä osoitettava kyseisten palvelujen liikevaihdon ja niiden yleisestä verkosta omaavan rahoitusosuuden perusteella mahdollinen kielteinen vaikutus yleisen verkon tulevaan kehitykseen.

Komissio soveltaa asiassa suhteellisuusperiaatetta. Komissio tulee joka tapauksessa vaatimaan sellaisten palvelujen vapauttamista, jotka ovat taloudellisesti vähämerkityksisiä.

⁽³³⁾ KOM(94) 210 lopullinen

⁽³⁴⁾ Tätä poikkeusta voidaan soveltaa enintään 1 päivään tammikuuta 1996.

V. TULEVAISUUDENNÄKYMÄT PALVELUJEN JA INFRASTRUKTUURIN VAPAUTTAMISEN OSALTA

Vaikka eniten huomiota on yhä kiinnitettävä palveludirektiivin täysimääräiseen ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon, direktiivin tulevaisuudessa tapahtuvaa kehittämistä on harkittava sellaisen tarkastelun yhteydessä määritellyn yleisen kontekstin rajoissa, joka toteutettiin direktiivin säännösten mukaisesti vuonna 1992 ja joka johti palvelujen täydellisestä vapauttamisesta 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä 22 päivänä heinäkuuta 1993 annettuun neuvoston päätöslauselmaan 93/C 213/01, jota puolestaan on nyt täydennetty 22 päivänä joulukuuta 1994 annetulla neuvoston päätöslauselmalla 94/C 379/03, jossa liitetään infrastruktuurin vapauttaminen kyseiseen aika-tilaan.

Neuvoston päätöslauselman 93/C 213/01 mukaisesti komission olisi "... valmisteltava ennen 1 päivää tammikuuta 1996 yhteisön lainsäädäntöön tarvittavat muutokset kaikkien julkisten puhelinliikennepalvelujen vapauttamisen saavuttamiseksi 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä ...".

Ottaen huomioon palveludirektiivin keskeinen asema poistettaessa kilpailun rajoituksia ja varmistettaessa tasavertaiset markkinaolosuhteet siihen tehtävät muutokset tulevat olemaan kyseisten toimenpiteiden olennaisena osana.

Kuten televiestintäinfrastruktuurin vapauttamista koskevassa vihreässä kirjassa (I osa) esitetään⁽⁵⁵⁾:

Telepalvelumarkkinoilla käytävästä kilpailusta annetun direktiivin 90/388/ETY mukaisesti kaikkien telepalvelujen tarjonta avattiin kilpailulle, lukuun ottamatta neljää huomattavaa poikkeusta:

- satelliittipalvelut
- matkaviestinliikenne ja kaukohakupalvelut,
- yleisölle suunnatut radio- ja televisiolähetyspalvelut, ja
- suurelle yleisölle suunnatut puhelinliikenteen palvelut.

Direktiivi 90/388/ETY ei alkuperäisessä muodossaan edellyttänyt vaihtoehtoisten infrastruktuurien ja kaapelitelevisioverkkojen käyttämistä vapautettujen palvelujen tarjoamiseksi. Siinä vaadittiin ainoastaan yhden infra-

struktuurin, nimittäin teleorganisaatioiden tarjoamien kiinteiden johtojen, käyttörajoitusten poistamista vapautettujen palvelujen tarjoamiseksi.

Edellä esitettyjen poikkeusten osalta sovelletaan seuraavaa:

— Direktiivien 88/301/ETY (telepäätelaitteet) ja 90/388/ETY (telepalvelut) muuttamisesta erityisesti satelliittiviestinnän osalta 13 päivänä lokakuuta 1994 annetulla komission direktiivillä 94/46/EY⁽⁵⁶⁾ poistettiin satelliittipalveluja koskeva poikkeus. Kuten IV jaksossa esitetään, jäsenvaltioilla on yhdeksän kuukautta aikaa tiedottaa toteutetuista täytäntöönpanoa koskevista toimenpiteistä.

— Komissio antoi 21 päivänä joulukuuta 1994 luonnoksen muutosdirektiiviksi, joka koskee kaapelitelevisioverkkojen käytön vapauttamista palveludirektiivin mukaisesti jo vapautettujen palvelujen osalta ja jossa säädetään näiden verkkojen huomattavasta kehittämisestä, erityisesti suhteessa multimediaan.

— Komission tiedonanto matka- ja henkilöviestintäliikennettä koskevaa vihreää kirjaa seuranneista neuvotteluista julkaistiin 23 päivänä marraskuuta 1994⁽⁵⁷⁾. Siinä ehdotettiin kaikkien matkaviestinpalveluja koskevien erityis- ja yksinoikeuksien poistamista 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä. On harvittava vastaavia muutoksia palveludirektiiviin.

Tärkeänä kysymyksenä on lisäksi ennen 1 päivää tammikuuta 1996 ehdotettava televiestintälainsäädännön mukauttaminen 22 päivänä heinäkuuta 1993 ja 22 päivänä joulukuuta 1994 annettujen neuvoston päätöslauselmien tavoitteisiin, joissa määrätään 1 päivä tammikuuta 1998 päivämääräksi, jona täysi vapautuminen tapahtuu (tietyillä jäsenvaltioilla on siirtymäkausia). Kuten infrastruktuuria koskevassa vihreässä kirjassa (II osa)⁽⁵⁸⁾ esitetään, tällaisen lähestymistavan tavoitteena on oltava optimaalisen ympäristön luominen Euroopan unionin televiestintäalan tulevaisuuden kehittämiseksi kilpailupolitiikkaa ja alakohtaista lainsäädäntöä yhdistämällä.

⁽⁵⁶⁾ Katso IV jakso.

⁽⁵⁷⁾ KOM(94) 492 lopull.: Tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle matka- ja henkilöviestintäliikennettä koskeva vihreää kirjaa seuranneista neuvotteluista

⁽⁵⁸⁾ Mainitussa teoksessa

⁽⁵⁵⁾ Mainitussa teoksessa

Sen lisäksi, että on mukautettava televiestintäalan nykyisiä yhdenmukaistamista koskevia direktiivejä (esimerkiksi ONP-direktiivejä) ja laadittava ehdotuksia maailmanlaajuisen palvelun ylläpitämiseksi ja yhteyksien varmistamiseksi sekä tarkasteltava tätä alaa säänteleviä hallinnollisia järjestelyjä, erityisesti edellytetään palveludirektiivin laajempaa mukauttamista.

Komissio suhtautui 17 päivänä marraskuuta pidetyssä neuvoston kokouksessa myönteisesti sopimukseen siitä, että vuosi 1998 on aikarajana infrastruktuurin vapauttamiselle kaikkien telepalvelujen osalta. Se kiinnitti myös huomiota eräiden jäsenmaiden tässä kokouksessa ilmasemiin vaikeuksiin toteuttaa nopeasti toimenpiteet vaihtoehtoisten infrastruktuurin vapauttamiseksi palveludirektiivin mukaisesti jo vapautettujen palvelujen osalta. Tätä seikkaa on tarpeen tarkastella edelleen.

VI. YHTEENVETO

Komission direktiivi 90/388/ETY on merkittävin lainsäädännöllinen toimenpide EU:n televiestinnän vapauttamiseksi tähän päivään mennessä. Komissio varmistaa, että määriteltyjen ongelmien selvittämiseen ja täytäntöönpanon puutteiden korjaamiseen suunnataan enimmäismäärä ponnisteluja ja voimavaroja.

Vuoden 1992 tarkastuksessa kävi ilmi, että monet palvelujen tarjoajat ja käyttäjät asettivat televiestintäalaa vapauttavien toimenpiteiden (jotka siinä koskivat erityisesti tietoliikenteen ja arvonnäköpalvelujen vapauttamista sekä tieto- ja puhelinpalvelujen tarjoamista yhteisöille ja suljetuille käyttäjäryhmille) tehokkuuden kyseenalaiseksi. Katsottiin myös, että palveludirektiivin täytäntöönpanoa vaikeuttaa se, että infrastruktuuria ei ole saataville kohtuullisin edellytyksin.

Erityisesti sellaiseen perusinfrastruktuuriin liittyvät korkeat tariffit ja puutteet, jonka osalta vapautettuja palveluja toteutetaan tai tarjotaan kolmansille osapuolille, ovat viivästyttäneet Euroopan suuren nopeuden yhteisöverkojen laajaa kehittämistä, yritysten ja kotitalouksien pääsyä etäisiin tietokantoihin ja uutta luovien palvelujen, kuten telepankkipalvelujen ja etäopiskelun, hyödyntämistä. Lisäksi monien jäsenvaltioiden lainsäädännölliset rajoitukset estävät yhä käyttämästä kolmansien osapuolten ylläpitämiä vaihtoehtoisia infrastruktuureita kuten kaapelitelevisioverkkoja ja energiayhtiöiden, rautateiden tai moottoriteiden omistuksessa olevia verkkoja, joita käytetään täyttämään niiden sisäisiä viestintätarpeita. Monet käyttäjät ja yhtiöt ovat painottaneet, että Euroopan liike-elämä on vähemmän kilpailukykyinen, että uutta luovia palveluja hyödynnetään hitaammin ja että tämän seurauksena yleiseuroopalaisten verkkojen luominen ja kehittäminen hidastuu.

Tehokkaan ja kohtuuhintaisen infrastruktuurin merkitys tunnustetaan kasvavassa määrin jäsenvaltioiden keskinäisessä poliittisessa keskustelussa. Euroopan parlamentti on kehottanut komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet mahdollisimman pian.

Jatkunutta pullonkaulatilannetta pidettiin eurooppalaisen tietoinfrastruktuurin kehittämisen tärkeimpänä esteenä Eurooppa ja maailmanlaajuinen tietoyhteiskunta -kertomuksessa. Komission sen vastineeksi laatimassa eurooppalaiseen tietoyhteiskuntaan tähtäävässä toimintasuunnitelmassa esitetään yleinen kehys.

Nämä yleiset tavoitteet otetaan huomioon televiestinnän palveludirektiivin tehokasta täytäntöönpanoa ja sen tulevaisuudennäkymiä edelleen painotettaessa. Kyseisen aikomuksen mielessään pitäen komissio toimittaa tämän tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

LIITE I

DIREKTIIVIN 90/388/ETY TÄYTÄNTÖÖNPANO JÄSENVALTIOISSA

Seuraavassa esitetään lyhyt yleiskatsaus direktiivin täytäntöönpanon vaiheesta yksittäisissä jäsenvaltioissa. Yksityiskohtaisempien tietojen saamiseksi olisi otettava yhteyttä kansallisiin lainsäädäntöviranomaisiin, tämän alan nopea kehitys huomioon ottaen.

Yleiskatsaus ei sisällä tietoa täytäntöönpanosta Euroopan talousalueella.

BELGIA

Direktiivi pannaan Belgiassa täytäntöön 21 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla lailla^(*). Televiestinnän osalta sillä muutetaan Régie des Télégraphes et des Téléphones/Regie van Telegraaf en Telefoon (RTT) julkiseksi itsehallinnolliseksi Belgacom-yhtiöksi.

Varatun palvelun määrittelyn suhteen Belgian lain 68 artiklassa "puhelinpalvelut" määritetään telepalveluksi, joka on tarkoitettu puhelinliikenteen signaalien suoraa kantamista ja reaaliaikaista välittämistä varten kytkentäkohtien lähtö- ja määräpaikossa, mukaan lukien sen toimintaa varten tarvittavat palvelut. Belgian hallitus vahvisti heinäkuussa 1991 ja kesäkuussa 1993 päivätyillä kirjeillään tulkitsevansa lakia direktiivin edellyttämällä tavalla.

Jos tarjoaja haluaa toimittaa vapautettuja palveluja, Royal Decree -säädöksellä voidaan laatia luettelo varaamattomista palveluista, jotka sallittaisiin poikkeuksellisesti automaattisesti, edellyttäen, että hakija tiedottaa palvelusta IBPT:lle. Tällä hetkellä komissio ei ole kuitenkaan tietoinen tällaisesta listasta. Sen puuttuessa hakijan on annettava IBPT:lle aikomukseensa liittyvä tiedonanto kaksi kuukautta etukäteen, jona aikana IBPT voi vastustaa palvelun tarjoamista, jos se pitää sitä vuoden 1991 lain vastaisena. 89 artiklan 5 kohdassa ilmoitetaan, että IBPT:n on toimitettava perusteltu päätös, jos se kieltäytyy hyväksymästä palvelun tarjoamista.

Belgia on yksi niistä kolmesta jäsenvaltiosta, jotka ovat asettaneet täydentäviä toimilupaehtoja paketti- tai piirikytkentäisten datapalvelujen tarjoamiseksi yleisölle. Tämä on sallittua direktiivin 3 artiklan mukaisesti niin kauan kuin komissio hyväksyy ehdot, kuten heinäkuussa 1993.

Vuoden 1991 Belgian lain 85 artiklan mukaisesti Belgacom voi kieltää käyttäjältä kiinteän johdon käyttämisen ainoastaan yhteisön lainsäädännössä tunnustettujen olennaisten vaatimusten perusteella. Lisäksi, kuten hallintosopimuksessa (21 artiklan 3 kohta) määritetään, Belgacomin on vastattava vähintään 90 prosenttiin ONP:n kiinteitä johtoja koskevista rekisteröidyistä hakemuksista kolmen kuukauden kuluessa, ellei asiakkaan kanssa toisin sovita.

Direktiivin 7 artiklassa vaaditaan Belgacomin riippumattomuutta lainsäädäntöviranomaisesta koskevan kysymyksen osalta säädösvalta annetaan vuoden 1991 lain mukaisesti vastuussa olevalle ministerille (jota avustaa kansallinen lainsäädäntöviranomainen Institut Belge des Services Postaux et des Télécommunications, IBPT). Belgian hallitus ilmoitti kunnioittavansa Belgacomin täydellistä itsehallintoa varaamattomien palvelujen alueella.

TANSKA

Direktiivi on pantu Tanskassa täytäntöön 14 päivänä marraskuuta 1990 annetulla lailla N:o 743 ja 13 päivänä toukokuuta 1992 annetulla vahvistamismääräyksellä N:o 398.

Lain mukaisesti viestinnästä vastuussa oleva ministeri voi antaa TeleDanmarkille palvelujen luomista ja tuottamista koskevan myönnetyksen suhteessa julkisiin radiopalveluihin ja kiinteisiin palveluihin sekä puhelin-, teksti- ja dataliikenteeseen, kiinteiden johtojen tarjoamiseen, matkaviestinliikenteeseen ja satelliittipalveluihin sekä radio- ja televisio-ohjelmien lähettämiseen.

^(*) Moniteur Belge, 27.3.1991, s. 6155 ja oikaisu Moniteur Belgessä 20.7.1991. Samalla lailla pannaan täytäntöön myös kilpailua telepäätelaitteiden markkinoilla koskeva komission direktiivi 88/301/ETY.

Epäselvänä kysymyksenä ja seikkana, joka johti Tanskaa vastaan suunnattujen oikeudellisten menettelyjen käynnistämiseen, oli "puhelinliikenteen" määrittely, joka varataan TeleDanmarkille. Alkuperäisessä laissa varattiin kaikkinaisen ei-julkinen signaalien siirto TeleDanmarkille, ja ainoana poikkeuksena oli puhelinliikenne eri oikeushenkilöiden välisiä kiinteitä johtoja pitkin (eli jaettu käyttö). Tästä jäi selkeästi liikaa rajoituksia kiinteitä johtoja koskeviin käyttöehtoihin, mikä oli ristiriitaista direktiivin kanssa.

Komissio lakkautti menettelynsä sen jälkeen, kun Tanskan hallitus 2 päivänä marraskuuta 1994 antoi määräyksen N:o 905, joka sallii kenen tahansa tarjota julkisia kotimaan puhelinliikennepalveluja edellyttämättä minkäänlaista lupaa tai ilmoitusta. Kansainvälisten puhelujen osalta vaaditaan toimituslupa, jos PSTN:stä lähtevät puhelut kulkevat kiinteissä johdoissa ja palautuvat sitten takaisin PSTN:ään. Tällainen liikennetoimituslupa myönnetään ainoastaan valtioille, joissa puhelinliikenne on vapautettu.

Määräys annettiin vuoden 1990 tanskalaisen lain 3 artiklan mukaisesti, joka oikeuttaa ministerin antamaan säädöksiä sellaisten palvelujen luomista ja tuottamista varten, joihin ei sovelleta TeleDanmarkin myönnytyksiä tai erityisoikeuksia.

Paketti- ja piirikytkentäisiin datapalveluihin 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen sovellettavat säännöt ilmaistiin joulukuussa 1992 annetussa tanskalaisessa määräyksessä. Näiden sääntöjen ja direktiivin 3 artiklassa tarkoitetun säännön soveltamisalojen välillä on lieviä eroavaisuuksia, sillä kyseinen määräys kattaa kaikki dataliikenteen palvelut.

SAKSA

Kahdessa 8 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa saksalaisessa laissa määritellään telepalvelujen tarjontaa koskeva lainsäädännöllinen kehys: Postverfassungsgesetz (PVG), joka rajoittaa posti- ja televiestintäalan ministeriön sekä Deutsche Bundespost Telekomien rakennetta ja tehtäviä; ja Fernmeldeanlagegesetzin (FAG) muutos, jossa määritetään muun muassa valtion säilyttämä monopoli. Lainsäädännöllistä kehystä muutettiin huomattavasti 14 päivänä syyskuuta 1994 annetulla lailla (Postneuordnungsgesetz — PTNeuOG), joka tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995.

Uudella lailla ei kuitenkaan muutettu DBP Telekomille varatun "puhelinliikenteen" määritelmää, vaikka komissio oli huhtikuussa 1994 huomauttanut Saksan hallitukselle sen olevan direktiivissä olevaa määritelmää laajempi. Merkittäviä ovat lähinnä kolme seikkaa. Ensinnäkin määritelmässä käytetään ilmaisua "kolmansille osapuolille" vastakohtana ilmaisulle "yleisölle". Tämän vuoksi suljetun käyttäjäryhmän kytkentäinen puheenvälitys on osa monopolia. Toiseksi laissa käytetyn ilmaisun "puheenvälitys" katsotaan käytännössä sisältävän myös yhdistetyn televiestinnän (puhe yhdistettynä tietoon tai kuviin) monopolin, kun puheen kytkentää varten tarkoitettu puhelinkeskus voidaan erottaa teknisesti tietoliikenteestä, kuten kuvapuhelimen tai ISDN:n tapauksessa. Määrittely kattaa lisäksi kaiken puheenvälityksen riippumatta siitä, onko puhe peräisin yleisestä kytkentäisestä verkosta ja välitetäänkö se siihen. Direktiivin mukaisesti kiinteän johdon verkosta peräisin olevan tai sellaiseen kytketyn puheenvälityksen ei pitäisi olla varattu.

Ensimmäinen kysymys saatiin suurelta osaltaan väliaikaisesti ratkaistuksi kahdenvälisillä sopimuksilla. Saksan laissa (FAG) varataan puhelinliikenne kolmansille osapuolille, mikä on enemmän kuin direktiivissä sallittu puhelinliikenne "yleisölle". Saksan ja yhteisön lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi Saksan posti- ja televiestintäalan ministeriö käytti lain muuttamisen sijasta toimituslupavaltuuksiaan salliakseen 6 päivänä tammikuuta 1993 annetulla määräyksellä (Verfügung) N:o 1/1993 ja 13 päivänä tammikuuta 1993 annetulla määräyksellä N:o 8/1993 yksityisten yhtiöiden tarjota puhelinliikennettä suljetuille käyttäjäryhmille. Määräyksellä luotiin yleistoimituslupa (Allgemeingenehmigung) palvelun tarjoamiseksi taloudellisesti yhdistetyille yksiköille.

Direktiivin 6 artiklan osalta jaksossa 29 TKV määrätään, että liitántätoimituslupaa (Anschalteerlaubnis) vaaditaan päätelaitteille niiden liittämiseksi siirtojohtojen verkkopäätteeseen. Komissio pitää tällaista rajoitusta direktiivin 6 artiklan vastaisena, sillä se viivästyttää jo sellaisten tyyppihyväksytyjen laitteiden käyttöä, joita käytetään signaalien kytkemisessä ja käsittelemisessä (esim. keskittimet) kiinteiden johtojen verkkojen liittämiseksi yleisiin kytkentäisiin televiestintäverkkoihin. Saksan viranomaisten kanssa on käsitelty menettelyä, jolla poistetaan kyseessä oleva määräys. Ministeriö myönsi siksi aikaa luokkaan liittyvän toimitusluvun (Vfg. 269/1994).

Direktiivin 7 artiklassa tarkoitettua toimivaltaa käytti 31 päivään joulukuuta 1994 asti posti- ja televiestintäalasta vastaava ministeri. Uuden järjestelmän mukaisesti ministeriä avustaa sääntelyneuvosto (Regulierungsrat), johon kuuluu osavaltioiden (Länder) ja liittoparlamentin (Bundestag) edustajia. Toisaalta hallituksen osuutta yhteisötoimituksessa olevaksi osakeyhtiöksi muutetusta DBP Telekomista hallinnoi tällä hetkellä erillinen virasto: Bundesanstalt für Post und Telekommunikation (BANst PT).

KREIKKA

Kreikassa pantiin direktiivi täytäntöön 21 päivänä heinäkuuta 1992 annetulla lailla N:o 2075/92, jota ei ole koskaan saatettu täysimääräisesti voimaan, sillä Kreikan hallitus ei hyväksynyt määräystä lailla perustetun itsenäisen sääntelyelimen sisäisistä toimintasäännöistä. Kyseinen laki korvattiin 20 päivänä lokakuuta 1994 lailla N:o 2246/94. Lainsäädännössä ei myöskään määrätä täydellisestä lainsäädäntökehiksestä ja se edellyttää lisää sekundaarilainsäädäntöä, jota ei ole vielä annettu.

Koska Kreikan hallitus ei toteuttanut riittävän ajoissa palveludirektiivin täytäntöönpanoa koskevia toimenpiteitä, komissio saattoi asian tuomioistuimen käsiteltäväksi perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti.

Lain N:o 2246/94 2 artiklan 15 kohdassa määritellään ”puhelinliikenne” käyttämällä samoja ilmaisuja kuin direktiivissä. Lain 3 artiklan 2 kohdassa esitetään kuitenkin periaatteeksi, että puhelinliikenne on varattu, ja vasta toisessa vaiheessa tunnustetaan, että kaikki palvelut vapautetaan. Tämän vuoksi Kreikan varattua puhelinliikennettä uhkaa laajempi määritelmä. Lisäksi artikkelissa asetetaan näiden palvelujen vapauttamiseksi edellytys, että niiden tarjoaminen on yhdenmukaista julkiselle toimijalle OTE:lle annetun tehtävän asianmukaisen suorittamisen kanssa.

Vapautettuihin palveluihin vaaditaan kyseisen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti joko yksittäinen toimilupa tai ilmoitus, riippuen käytettyjen kiinteiden johtojen kapasiteettien rajoista. Kynnystä ei ole vielä vahvistettu.

Paketti- ja piirikytkentäisen tiedonsiirron pelkän jälleenmyyntitarjonnan osalta Kreikka sovelsi, 7 päivänä helmikuuta 1992 päivätyllä kirjeellään direktiivin johdanto-osan 11 kappaleen mukaista, 1 päivään tammikuuta 1996 ulottuvaa poikkeusta. Annettuun lain N:o 2075/92, jossa ei eroteltu paketti- ja piirikytkentäistä tiedonsiirtoa muista vapautetuista telepalveluista, Kreikka vahvisti 27 päivänä toukokuuta 1993 päivätyllä kirjeellään, ettei se enää tavoitellut tällaista poikkeusta ja että paketti- ja piirikytkentäinen tiedonsiirto oli vapautettu.

Lain N:o 2246/94 mukaisesti direktiivin 7 artikkelissa tarkoitettuna teleorganisaatioista riippumattomana toimielimenä on liikenne- ja viestintäministerin valvonnassa oleva kansallinen televiestintäkomitea (EET). EET on asianomainen viranomaisen taajuuksien jakamiseen, numerointiin, toimilupien myöntämiseen ja tyyppi- hyväksyntään sekä varmistamaan yhdenmukaisuus kansallisten ja ETY:n perustamissopimuksen kilpailusääntöjen kanssa. EET ei ole vielä toiminnassa. Ministeriö käyttää tällä välin EET:n toimivaltaa.

ESPANJA

18 päivänä joulukuuta 1987 annettu laki N:o 31/1987, Ley de Ordenación de las Telecomunicaciones (”LOT”), on Espanjan televiestintätoimintaa koskeva voimassa oleva laki. LOT:tä muutettiin direktiivin perusteella 3 päivänä joulukuuta 1992 annetulla lailla N:o 32/1992, joka rajoitti varatut palvelut peruspuhelinpalveluihin, teleksiin ja sähköisiin, ja 28 päivänä toukokuuta 1993 annetulla kuninkaallisella säädöksellä 804/1993, jolla pantiin direktiivin 3 artikla täytäntöön datapalvelujen peruskäytönsäätöjen osalta.

Kuten joidenkin muiden jäsenvaltioidenkin tapauksessa, direktiivin täytäntöönpanon tärkeimpänä kysymyksenä on ollut puhelinliikenteen ja siten varatun alueen määrittely. LOT määrittelee ”peruspuhelinliikenteen” liitteensä 15 kohdassa samoin ilmaisin, joita käytetään direktiivin ”puhelinliikenteen” määrittämisessä. Komissiolle esitetyn valituksen perusteella näyttää kuitenkin siltä, että Espanjan viranomaiset eivät ymmärtäneet kyseistä määritelmää aivan selkeästi ja että, huolimatta laissa olevasta määritelmästä, hallinnollinen määräys olisi tarpeen Telefónica peruspuhelinliikennettä koskevan monopolin selkeämpää määrittelyä varten. Tällaista määritelmää ei ole vielä annettu.

Espanja vaati alunperin direktiivin johdanto-osan 11 kappaleessa sallittua pelkkää jälleenmyyntiä koskevan kiellon voimaantulon lykkäämistä, vaikka kyseistä vaatimusta ei pidetty yllä. 28 päivänä toukokuuta 1993 annetulla kuninkaallisella säädöksellä luotiin paketti- tai piirikytkentäisten datapalvelujen tarjoamista koskeviin myönnytyksiin liittyvä sääntelyjärjestelmä. Luonnos oli annettu tiedoksi komissiolle, mutta hyväksytyssä tekstissä ei otettu huomioon kaikkia komission huomautuksia. Tähän liittyvistä kysymyksistä, erityisesti järjestelmän soveltamisalaa koskevista, keskustellaan edelleen Espanjan viranomaisten kanssa.

Direktiivin 7 artiklassa tarkoitettu lainsäädäntövalta on telehallituksen (DGT) vastuulla. DGT perustettiin 19 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla kuninkaallisella säädöksellä. Se antaa myönnytyksiä, lupia ja hallinnollisia toimituksia laitteille ja palveluille. Telehallituksen pääjohtaja on kuitenkin myös hallituksen edustaja Telefónican johtokunnassa. Hänellä on veto-oikeus johtokunnan päätöksiin yleisen järjestyksen perusteella. Lisäksi LOT:n 15 artikla sallii hallituksen nimittää viisi muuta johtokunnan jäsentä.

RANSKA

Ranskan hallitus pani direktiivin täytäntöön pääasiallisesti antamalla 29 päivänä joulukuuta 1990 televiestintän sääntelyä koskevan lain N:o 90-1170. Kyseisellä lailla muutetaan "Code des Postes et télécommunications" -koodeksia, jolla myönnetään France Télécomille yksinoikeus luoda suurelle yleisölle avoimia televiestintäverkon infrastruktuureja.

Koodeksin L.34 artiklassa täsmennetään, että se kattaa ainoastaan yleisölle tarjotut palvelut. Sen L.32-7 artiklassa määritetään varattu puhelinliikenne kaupalliseksi, reaaliaikaisen puheen suoran siirron tarjoamiseksi televiestintäverkon liittymäpisteisiin kytkettyjen käyttäjien välillä. Kaikki muut yleisölle tarjotut palvelut vapautetaan ilmoitusmenettelyllä tai, vähintään 5 megabitia sekunnissa olevien palvelujen osalta, toimilupamenettelyllä⁽⁶⁰⁾.

Koodeksin L.34-2 artiklan mukaisesti France Télécom on oikeutettu tarjoamaan mitä tahansa verkkopalveluja (näin Ranskan säädöksissä määritellään paketti- tai piirikytkentäisten palvelujen pelkkä jälleenmyyntitarjonta). Muut tarjoajat tarvitsevat toimiluvan. Ranska on asettanut täydentäviä toimitusluoja tällaisten verkkopalvelujen tarjoamiselle. Lopullinen asetusluonnos verkkopalveluja koskevan L.34.2 artiklan soveltamiseksi toimitettiin komissiolle, joka päätti 26 päivänä marraskuuta 1992 olla vastustamatta sen voimaantuloa. Asetus hyväksyttiin muodollisesti 30 päivänä joulukuuta 1993 ja julkaistiin Ranskan virallisessa lehdessä 31 päivänä joulukuuta 1993 (s. 18276). Kyseisessä asetuksessa asetetaan useita ehtoja, jotka liittyvät

- olennaisiin vaatimuksiin,
- ominaispiirteiden arviointiin ja julkaisemiseen ja palvelun kattamisalaan (2 artikla),
- palvelun käyttöä koskevien teknisten rajoitusten kunnioittamiseen (3 artikla),
- yhteyksiin muiden verkkopalvelujen kanssa (4 artikla),
- kansalliseen puolustukseen ja yleiseen turvallisuuteen tietojen suojauksen kannalta (5 artikla),
- tasavertaiseen kilpailuun.

France Télécomille tämän palvelun tarjoamiseksi myönnettyä lupaa ei voida siirtää sen tytäryhtiöille. Compagnie Générale des Communications -yhtiön (Cogecom), joka on itsessään sataprosenttisesti France Télécomin tytäryhtiö, Transpac-nimisen tytäryhtiön oli tämän vuoksi haettava toimituslupa, joka myönnettiin 15 päivänä heinäkuuta 1993 tehdyllä päätöksellä (Ranskan virallinen lehti, 8.8.1993, s. 11224).

Lainsäädännön ja toiminnan erottamisen suhteen (7 artikla) teollisuus-, posti- ja televiestintäalasta sekä ulkomaankaupasta vastuussa oleva ministeri varmistaa, että julkiset toimijat noudattavat säädöksiä ja lisäksi että yhtäältä televiestintäalan sääntely ja toisaalta verkkojen toiminta ja televiestintäpalvelujen tarjonta toteutetaan erikseen. Hän käyttää oikeuksiaan "Direction Générale des Postes et Télécommunications":n (DGPT) välityksellä.

IRLANTI

Irlanti on antanut erityismääräyksiä direktiivin voimaansaamaa varten. Ne sisältyvät kokoelmaan "Statutory Instrument S.I. No 45 of 1992, European Communities (Telecommunications Services) Regulations 1992", jolla muutettiin vuoden 1983 Postal and Telecommunications Services Actia.

⁽⁶⁰⁾ Seuraaville yhtiöille myönnettiin toimituslupa: SITA, BT, Sprint, Sligos, GSI, EDT ja Esprit Télécom.

Puhelinliikenteen alalla S.I. No 45:ssä käytetty määritelmä ”yleinen puhelinliikenne” vastaa direktiivin määritelmää. Telecom Eireannille vuoden 1983 lain 87 jakson mukaisesti myönnetty yksinoikeus rajoitetaan yleisen televiestintaverkon tarjoamiseen ja ylläpitoon ja S.I. No 45:een kuuluvan asetuksen N:o 3 (1) mukaisen puhelinliikenteen palvelujen tarjoamiseen ja ylläpitoon. Vuoden 1983 lain 111 artiklan mukaisesti arvonlisätoimilupia voidaan myöntää muiden palvelujen tarjoamiseksi, mukaan lukien suljetuille käyttäjäryhmille suunnattu puhelinliikenne tai puhelinliikenteen palvelut, joissa hyödynnetään ainoastaan yhtä kiinteiden johtojen ja yleisen kytkentäisen verkon välistä liitäntäpistettä. Vuoden 1994 loppuun mennessä tällaisia toimilupia oli myönnetty 20 kappaletta.

Vuoden 1992 Statutory Instrument No 45:ssä esitetään näiden toimiluvan haltijoiden oikeudet yleiseen televiestintaverkostoon pääsyn ja sen käytön suhteen. Sovellettavien edellytysten on oltava objektiivisia, syrjimättömiä ja ne on julkaistava. Samoin S.I:n asetuksen N:o 4 (3) mukaisesti kiinteitä johtoja koskeviin pyyntöihin on vastattava kohtuullisen ajan kuluessa eikä niiden käyttöä pitäisi rajoittaa muuten kuin varmistamaan puhelinpalvelujen tarjoamattomuus, verkon toiminnot, verkon toimintakyvyn ylläpito ja perustelluissa tapauksissa palvelujen yhteentoimivuus ja tietosuojat.

Palveludirektiivin 7 artiklan osalta liikenne-, energia- ja viestintäalan ministeri on vastuussa Telecom Eireannin valvonnasta S.I. 45:n asetuksen 5 mukaisesti.

ITALIA

Direktiivi sisällytettiin 19 päivänä helmikuuta 1992 annettuun lakiin N:o 142, vuoden 1991 Legge Comunitariaan (LC 1991), jossa myönnettiin hallitukselle toimivalta antaa, vuoden sisällä lain voimaantulosta (eli 6 päivään maaliskuuta 1993 asti), lainsäädännöllisiä säädöksiä liitteissä A ja B lueteltujen ETY-direktiivien, palveludirektiivi mukaan lukien, toimeenpanemiseksi. Palveludirektiivin täytäntöönpanevaa lainsäädännöllistä säädöstä ei kuitenkaan annettu kyseisenä aikana. Tämän vuoksi Italian hallitus sisällytti palveludirektiivin 22 päivänä helmikuuta 1994 annetussa laissa (legge comunitaria 1993) N:o 146 olevaan 54 artiklaan.

Kyseisessä artiklassa toistetaan vuoden 1991 LC:ssä esitetyt erityisperiaatteet ja vaatimukset, joita on noudatettava valmisteltaessa direktiivin täytäntöönpanevaa lainsäädännöllistä säädöstä. Täten artiklassa määrätään yhä erityisestä toimilupamenettelystä paketti- tai piirikytkentäisten datapalvelujen tarjoamiseksi, vaikka palveludirektiivin 3 artiklassa ilmoitettu aikaraja tällaisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi oli jo kulunut umpeen. Ottaen huomioon, että direktiivin 2 ja 3 artiklan suoran vaikutuksen mukaisesti kapasiteetin pelkkä jälleenmyynti vapautettiin Italiassa lisärajoituksetta, Italian hallituksen on esitettävä asianmukaiset perusteet kaikkien asiaa koskevien lisärajoitusten käyttöön ottamiseksi.

Lainsäädännöllisiä säädöksiä ei ole vielä hyväksytty, ja komissio harkitsee asettavansa Italian syytteeseen tuomioistuimessa, koska se ei ole tiedottanut palveludirektiivin täytäntöönpanoa koskevista toimenpiteistä.

Samalla vuoden 1973 Italian postilain 1 artiklaa, jossa ilmoitetaan, että ”telepalvelut . . . kuuluvat yksinomaan valtiolle” sovelletaan yhä, vaikka direktiivin 2 artiklassa edellytetään, että kyseistä artiklaa, samoin kuin kaikkia muita telepalveluihin liittyviä valtion monopoleja koskevia määräyksiä olisi muutettava siten, että yksityisille toimijoille annetaan oikeus tarjota kaikkia telepalveluja, valtiolle varattuja tarkoin määriteltyjä aloja lukuun ottamatta. Italian lakikehyksen mukaisesti voidaan tarjota ainoastaan sellaisia arvonlisäpalveluja, jotka on lueteltu 6 päivänä huhtikuuta 1990 tehdyllä ministeriön päätöksellä hyväksytyin kansallisen televiestintäalan lainsäädäntösuunnitelman 3 artiklan 2 kohdassa.

Italian antitrustiviranomainen (Autorità Garante) ilmoitti 10 päivänä tammikuuta 1995 tekemässään päätöksessä, huomioiden mainittua Italian säännöstä, että Telecom Italian kieltäytyminen tarjoamasta kiinteitä johtoja yksityiselle yhtiölle, joka haluaa tarjota direktiivin mukaisesti vapautettuja puhelinliikenteen palveluja, muodostaa hallitsevan aseman väärinkäytön, ja vaati Telecom Italiaa⁽⁴¹⁾ esittämään 90 päivän kuluessa toimet, jotka toteutettiin kilpailurajoitusten poistamiseksi yritysverkoille / suljetuille käyttäjäryhmille suunnatuilta puhelinliikenteen palvelumarkkinoilta, mukaan lukien yksityiset virtuaaliverkot. Antitrustiviranomainen esittää tämän päätöksen perusteeksi palveludirektiivin 1 ja 2 artiklan suoran vaikutuksen Italiassa. Telecom Italia on valittanut tästä päätöksestä.

⁽⁴¹⁾ Telecom Italia perustettiin 18 päivänä elokuuta 1994 SIP:n, Italcablen, IRI:n, Telespazion ja SIRM:n fuusioituessa.

Televiestintäalan uudelleenjärjestelyä koskevan lain 58/92 täytäntöönpanon myötä lainsäädännölliset ja toiminnalliset tehtävät erotettiin periaatteessa siirtämällä ministeriön toiminnalliset yksiköt, erityisesti ASTT, Iritelille, joka on IRI-ryhmän yhtiö. Yleishyödyllisiä palveluja säänteleviä viranomaisia koskeva lakialoite (N:o 359) on tällä hetkellä käsiteltävänä Italian parlamentissa, ja jos se hyväksytään, sillä perustetaan posti- ja televiestintäalaa sääntelevä toimielin. Vielä ei kuitenkaan ole esitetty mitään päivämäärää sen hyväksymiseksi.

LUXEMBURG

Vuonna 1990 hyväksyttiin kaksi lainsäädännöllistä säädöstä direktiivin täytäntöön panemiseksi, julkisiin telepalveluihin sovellettavista yleisistä säännöistä 3 päivänä elokuuta 1990 annettu asetus (Règlement grand-ducal) ja 8 päivänä lokakuuta 1990 annetut asetukset, jotka koskevat yleisiä puhelinpalveluita, televiestintän kiinteitä johtoja, julkisia luxpac-palveluita, yleisiä hälytyspalveluita ja julkisia puhelinautomaattipalveluita — Serviphone.

Luxemburgin viranomaiset ilmoittivat 22 päivänä lokakuuta 1991 päivätyllä kirjeellään aikomuksensa muuttaa asetuksessa olevaa ”peruspuhelinpalvelun” määritelmää ja lisätä ilmaisu ”yleisölle”.

20 päivänä helmikuuta 1992 annetulla lailla muutettiin entinen posti- ja telehallitus erillisen oikeudellisen ominaisuuden omaavaksi julkiseksi yritykseksi, lainsäädännöllisten ja toiminnallisten tehtävien erottamista koskevien, direktiivin 7 artiklan vaatimusten noudattamiseksi. Posti- ja televiestintäalasta vastaavalla ministerillä on täysi lainsäädännöllinen vastuu suhteessa televiestintäverkkojen perustamiseen ja toimintaan.

ALANKOMAAT

Alankomaiden televiestintää koskeva, 26 päivänä lokakuuta 1988 hyväksytty peruslainsäädäntö [televiestintäpalveluja koskeva laki N:o 520 (Wet op de Telecommunicatievoorzieningen) (”WTV”)], luonnosteltiin ennen komission vuoden 1987 vihreän kirjan julkaisemista. Siinä käytetään tämän vuoksi terminologiaa, joka poikkeaa huomattavasti direktiivissä käytetyistä.

Varattu puhelinliikenne määritellään 1 päivänä joulukuuta 1988 annetussa säädöksessä N:o 551 olevassa 2 artiklassa, jossa luetellaan KPN:lle (Koninklijke PTT Netherlands) uskotut palvelut. Määritelmän mukaisesti varattu palvelu ei ole rajoitettu kaupallisiin perusteisiin tarjottuun palveluun. Siinä ei myöskään rajoiteta ”yleisölle” suunnatun puhelinliikenteen monopolia. Kolmanneksi siinä ei oteta huomioon, edellyttääkö palvelun tarjoaminen kahden liitännäspisteen käyttämistä asiaankuuluvissa kiinteissä johdoissa. Näistä kysymyksistä on keskusteltu kahdenvälisissä neuvotteluissa Alankomaiden viranomaisten ja komission yksiköiden välillä. Alankomaiden viranomaiset julkaisivat niiden seurauksena 30 päivänä toukokuuta 1994 ilmoituksen, jonka mukaisesti puhelinliikenteen palveluja myönnetään suljetuille käyttäjäryhmille. Neuvotteluja käydään kuitenkin vielä kiinteissä johdoissa tarjotuista puhelinliikenteen palveluista, joissa käytetään ainoastaan yhtä liitännästä yleisen kytkentäisen verkon kanssa.

Liikenteestä ja julkisista töistä (Verkeer en Waterstaat) vastuussa oleva ministeriö on toimitus, jolle uskotaan televiestintäalan lainsäädännöllinen vastuu, ja se voi antaa yksityiskohtaisia ohjeita KPN:lle yleisten direktiivien (BART) ja sille uskottuja palveluja koskevien velvoitteiden toteuttamisesta. Tämä ministeritason vastuu sisältää telepalveluihin sovellettavan yleisen tariffijärjestelmän (joka soveltamiseltaan on samanlainen kuin Yhdistyneen kuningaskunnan ”price capping”).

ITÄVALTA

Direktiivi pantiin Itävallassa täytäntöön pääasiallisesti televiestintälailla (Fernmeldegesetz) N:o 908/1993, joka tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1994. Itävalta ei ole kuitenkaan vielä antanut tiedoksi kyseisen lain täytäntöönpanoa koskevia säädöksiä eikä yleisen verkon yleisluontoisia käyttöehtoja.

Varattu puhelinpalvelu määritellään lain 44 (2) ja 2 (6) artiklassa. Kyseinen määritelmä ei vastaa täysin direktiivissä olevaa määritelmää. Vapautettujen palvelujen tarjoamiseksi ei kuitenkaan vaadita toimilupia. Yleiseen verkkoon pääsyä ja kiinteiden johtojen käyttöä koskevat lain 44 (6) artiklan mukaiset ehdot esitetään yleisissä käyttöehdoissa (Geschäftsbedingungen).

Julkisena televiestintäalan toimijana on Post und Telegraphenverwaltung (PTV). Lain mukaisesti yleisestä taloudesta ja viestinnästä vastuussa olevalle ministeriölle uskotaan lainsäädännölliset tehtävät.

PORTUGALI

Kuten Alankomaiden tapauksessa, Portugalin televiestintäalan lainsäädännöllinen kehys vahvistettiin ennen direktiivin antamista. Televiestintäinfrastruktuurien ja -palvelujen luomista, hallintoa ja hyödyntämistä koskeva laki 88/89 ("peruslaki") annettiin 11 päivänä syyskuuta 1989, ennen direktiivin antamista. Tällä selityy osittain se, miksi käytetty terminologia eroaa usein huomattavasti direktiivin terminologiasta. Peruslaki ja erityisesti täydentävien ja arvonlisäpalvelujen välillä tehty ero perustuu teknologiaan pikemmin kuin palveluihin.

Varattujen palvelujen osalta Portugalin lainsäädännössä ei määritellä palveluja, joiden tarjoaminen on varattu yleisille verkkopalveluille, yhtä kapeasti kuin komission direktiivissä. Ensinnäkin peruslain 2 artiklan 2 kohdassa määritellään "julkisesti käytettävä televiestintä" palveluiksi, jotka on tarkoitettu vastaamaan yleisiin, viestin ja tiedon siirtämistä ja vastaanottoa koskeviin yhteisvaatimuksiin. Tämä on laajempi määrittely kuin julkisen käsite direktiivissä. On totta, että peruslaissa luetellaan 2 artiklan 3 kohdassa yksityiskäyttöön tarkoitettujen televiestintämuodot ja että kyseinen lista kattaa h kohdassa "muun viestinnän, joka on varattu tiettyjen julkisten tai yksityisten yksikköjen käyttöön hallituksen myöntämällä luvalla perustamissopimusten, kansainvälisten sopimusten tai erityislainsäädännön edellytysten mukaisesti". Lain voimaantulosta alkaen Portugalin hallitus ei ole kuitenkaan säätänyt tarvittavia lakeja suljetuille käyttäjäryhmille tarjottavan puhelinliikenteen tai teleksipalvelujen vapauttamiseksi. Syyskuussa 1991 Portugalin hallitus ilmoitti tekevänsä yksityisiä verkkoja koskevan ministeriön päätöksen (diploma) tämän kysymyksen ratkaisemiseksi. Portugalin viranomaiset vahvistivat 18 päivänä marraskuuta 1993 päivätyllä kirjeellään tarkastelevansa yhä tätä kysymystä, ja 31 päivänä tammikuuta 1994 pidetyssä kahdenvälisessä kokouksessa ei voitu antaa täsmällisempää aikasitoumusta.

Puhelinliikenne määritellään lisäksi Portugalin lainsäädännössä laajemmin kuin direktiivissä. Peruslaissa ei määritellä puhelinliikennettä. Määritelmä sisältyy 30 päivänä huhtikuuta 1987 annettuun säädökseen (Decreto-Lei) 199/87 liitetyn aiemman julkista puhelinpalvelua koskevan asetuksen 1 artiklaan. Peruslaissa viitataan käyttäjän vakiintuneeseen pääsijärjestelmään (jonka se määrittelee sarjaksi siirtokeinoja, jotka sijoituvat liityntäpisteen ja ensimmäisen keskitin-, kytkentä- tai käsittelysolmun välille), tekemättä eroa tilanteiden välillä, joissa tämä "pääsijärjestelmä" on kiinteä johto tai yleinen kytkentäinen puhelinverkko; siinä ei myöskään oteta huomioon kiinteään johtoon liittyvien niiden yhteyksien määrää, joita voidaan käyttää.

Kolmantena kysymyksenä ovat toimilupaehdot. Direktiivin mukaisesti jäsenvaltiot voivat tarjota telepalveluja toimilupajärjestelmän mukaisesti, mutta ainoastaan taatakseen yhdenmukaisuuden direktiivissä lueteltujen olennaisten vaatimusten kanssa. Portugalin toimilupajärjestelmä sisältää kuitenkin muita velvoitteita.

Vapautetut palvelut jaetaan kahteen luokkaan, "täydentävät telepalvelut" ja "arvonlisäpalvelut", teknisin perustein: oman infrastruktuurin ja erityisesti keskitin-, kytkentä- tai käsittelysolmujen käyttö. Tämän vuoksi useimmat vapautetut palvelut sijoittuvat vakiintuneiden täydentävien palvelujen luokkaan. Kahdella palvelutyypillä on omat toimilupaehdot.

Direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa vaaditaan jäsenvaltioita varmistamaan, ettei kiinteiden johtojen käytöllä ole muita kuin olennaisten vaatimusten tai puhelinliikenteen monopolin olemassaolon mukaan perusteltuja rajoituksia. Peruslain 14 artikla vaikuttaa rajoittavammalta, sillä se sallii kiinteiden johtojen puhelinliikenteen käytön ainoastaan tilaajan omaan käyttöön tai täydentävien palvelujen ja arvonlisäpalvelujen tarjoamiseen ja vaatii jopa toimilupaa vuokraohdon yhteiskäyttöä varten.

Portugali väittää, että sen täydentävien palvelujen järjestelmä (Portaria 930/92) on yhdenmukainen direktiivin 3 artiklan kanssa. Tämä kysymys on kuitenkin vielä ratkaisematta.

Portugali erotti lainsäädännölliset ja toiminnalliset tehtävät vuonna 1989. Peruslain mukaisesti ministeriö on vastuussa televiestinnän valvonnasta ja tarkkailusta. Tämä käsittää kansallisen julkisen infrastruktuurin ja olennaisiksi arvioitujen palvelujen suunnittelua ja yhteensovittamista.

Käytännössä lainsäädännölliset tehtävät delegoidaan Portugalin viestintäinstituutille (ICP), joten ministeriön tehtäväksi jää ICP:n valvonta ja ICP:n ehdottamien direktiivien hyväksyntä.

SUOMI

Televiestintäalan perustavanlaatuisena lainsäädännöllisenä kehiksenä on teletoimintalaki 87/183, jota muutettiin vuosina 1988, 1990 ja 1992.

Tämän kehiksen mukaisesti Suomessa ei ole enää erityis- tai yksinoikeuksia telepalvelujen, mukaan lukien puhelinliikenne, tarjonnassa. Koko televiestintäala on avattu kilpailulle. Yleisiä televiestintäverkkoja hoitavat organisaatiot saavat hallitukselta toimilupia.

Lain 10 pykälässä esitetään käyttäjän oikeudet ja velvollisuudet ja erityisesti oikeus vuokrata kiinteitä yhteyksiä ja käyttää niitä telepalvelujen tarjoamiseen tai vuokrata niitä edelleen muille.

Kytkeäntäiseen yleiseen datasiirtotoimintaan vaaditaan ainoastaan ilmoitus (lain 5 pykälän 2 kohta). Vuonna 1994 kytkeäntäistä yleistä datasiirtotoimintaa toteutti 63 toimiluvan saanutta organisaatiota ja 13 ilmoituksen tehnyttä organisaatiota.

Lain 18—23 pykälässä teletoiminnan yleinen ohjaus ja kehittäminen uskotaan liikenneministeriölle. Teletoimintalain päivittäinen täytäntöönpano kuuluu kuitenkin telehallintokeskukselle, joka on liikenneministeriön alainen toimielin. Periaatteessa keskuksen kulut katetaan toimilupa- ja tarkastusmaksuilla.

Suomen telehallintokeskus on sataprosenttisesti valtion omistuksessa, mutta se toimii erillään liikenneministeriöstä, vaikka valtioneuvosto nimittää sen johtokunnan jäsenet ja sen korkeimmat virkamiehet.

RUOTSI

Ruotsissa ei ole koskaan ollut laillista televiestintämonopolia. Telian (aiemmin ”Televerket”) tosiasiallinen monopoli oli kaupallisen menettelyn tulosta.

Nykyinen televiestintää koskeva lainsäädännöllinen kehys esitetään vuoden 1993 televiestintälain (Telelagen). Kyseisen lain mukaisesti telepalvelujen tarjoamiseen ei ole olemassa yksinoikeuksia (2 artiklan 1 kohta ja 4 artikla). Kaikilla toimijoilla on oikeus saada toimilupa ja tarjota telepalveluja. Kieltäytymispauksissa on esitettävä syyt, ja lain 37 artiklassa säädetään, että hallinnollisessa muutoksenhakutuomioistuinmessä voidaan nostaa tällaisiin kieltäytymisiin kohdistettuja kanteita.

Toimilupia vaaditaan ainoastaan yleisten verkkojen toimintaa ja kiinteiden johtojen tarjoamista varten. Muihin palveluihin kohdistetaan ainoastaan rekisteröintimenettelyä.

Signaalien käsittelyä ennen niiden siirtoa yleisen verkon kautta tai sen jälkeen (6 artiklan 1 kohta) koskevia rajoituksia ei ole olemassa eikä myöskään syrjintää käyttöehtojen tai käyttömaksujen (6 artiklan 2 kohta) suhteen.

Lainsäädännön ja toiminnan erottamisen osalta (direktiivin 7 artikla) Telestyrelsen on velvollinen takaamaan, että kaikki toimijat noudattavat säädöksiä. Kyseinen toimielin perustettiin 1 päivänä heinäkuuta 1992. Sen toiminnasta säädetään kokoelmassa Förordning 1992:895. Se voi määrätä seuraamuksia, mukaan lukien toimilupien peruuttaminen, toimijoille, jotka eivät noudata velvollisuuttaan.

Toimielintä johtaa pääjohtaja, joka toimii hallituksen nimittämän johtokunnan alaisuudessa. Telestyrelsenillä on myös velvollisuuksia puolustuksen alalla. Sen toiminta rahoitetaan maksuilla, joita kannetaan toimiluvan haltijoiden ja rekisteröityjen osapuolten bruttolikevaihdon perusteella.

Ruotsin tärkein televiestintätoimija on Telia, joka yhdistettiin yksityiseksi osakeyhtiöksi 1 päivänä tammikuuta 1993 lailla 1992:100. Se on sataprosenttisesti julkisomistuksessa oleva yhtiö, jota valvoo liikenne- ja viestintäministeriö.

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Telepalveluihin sovellettava voimassa oleva lainsäädäntö on vuoden 1984 televiestintälaki, joka edelsi komission vihreää kirjaa ja direktiiviä. Lakia on laajennettu luomalla vuoden 1991 valkoiseen kirjaan liittyvää uutta politiikkaa, joka käsittää nykyisten toimilupien muutokset, puhelinliikenteen palveluja sisältävien kaapelitoimilupien laajentamisen ja uusien toimilupien myöntämisen. Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntö edelsi yleisesti ottaen komission direktiiviä. Esimerkiksi BT:n yksinoikeudet tarjota direktiivin 2 artiklassa tarkoitettuja telepalveluja poistettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuoden 1984 televiestintälain 2 jakson perusteella. Lain 5 jaksossa vaaditaan kaikille televiestintäjärjestelmiä ylläpitäville henkilöille toimilupa (joka voi olla yksittäinen tai yleinen).

Direktiivin 4 artiklan säännösten osalta ei ole annettu Saksassa tai Alankomaissa olevan kaltaista infrastruktuurin tarkkaa määritelmää. Sen sijaan TA:n 4 jaksossa määritellään "televiestintäjärjestelmä" seuraavasti: Välitysjärjestelmä, joka toimii sähköisellä, magneettisella, sähkömagneettisella, sähkökemiallisella tai sähkömekaanisella energialla

- puheelle, musiikille ja muille äänille
- optisille kuville
- muun kuin äänien tai optisten kuvien muodossa olevien seikkojen viestittämiseen käytettäville signaaleille (henkilöiden välillä, laitteiden välillä tai henkilöiden ja laitteiden välillä); tai
- koneiden tai laitteiden valvonnan käynnistävillä signaaleilla.

Ministeri nimeää eräät näistä järjestelmistä "julkisiksi televiestintäjärjestelmiksi". Julkisten televiestintäjärjestelmien toimijoille annetaan yksittäisiä toimilupia ja tavallisesti PTO-asema. Tällaisia toimilupia on myönnetty noin 20 julkiselle kiinteän linkin toimijalle ja 126 kaapelitelevisiotoimiluvan haltijalle.

Vuoden 1984 televiestintälaila, joka liittyy vuoden 1949 Wireless Telegraphy -lakiin, varmistetaan myös, että 7 artiklassa täsmennetyt lainsäädännölliset tehtävät toteutetaan televiestinnän toimijoista riippumatta. Tämä toteutetaan suurelta osiltaan OFTELin, valtiollisen laitoksen (ei ministeriö) välityksellä, joka on telehallituksen pääjohtajan alainen, joka puolestaan on nimityskaudellaan riippumaton ministeriöiden valvonasta.

LIITE II

LUETTELO TELEVIESTINTÄALAN KANSALLISISTA LAINSÄÄDÄNTÖVIRANOMAISISTA

Liitteessä I esitetty tutkimus jäsenvaltioiden kansallisesta lainsäädäntökehiksestä on laadittu komissiolle virallisesti toimitettujen tietojen perusteella.

Yksityiskohtaisempien tietojen saamiseksi asianomaisten olisi otettava yhteyttä suoraan jäsenvaltioiden lainsäädäntöviranomaisiin. Kyseisten viranomaisten täydelliset osoitteet julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 277, 15.10.1993, s. 9.

België/Belgique	Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT)/ Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) Astronomielaan/Avenue de l'Astronomie 14 B-1000 Brussel/Bruxelles
Danmark	Telestyrelsen Holsteingade 63 DK-2100 Kopenhagen Ø

Deutschland	Bundesministerium für Post und Telekommunikation Postfach 80 01 D-53005 Bonn
Ελλάδα	Ministry of Transport Sygrou 49 GR-Athen
España	Dirección General de Telecomunicaciones 5a. planta Plaza de Cibeles S/N E-28701 Madrid
France	Direction générale des postes et télécommunications 20, avenue de Ségur F-75700 Paris
Ireland	Department of Transport, Energy and Communications Scotch Hause, Hawkins Street IRL-Dublin 2
Italia	Ispettorato generale delle telecomunicazioni Viale Europa 190 I-00144 Roma
Luxembourg	Ministère des communications 18, montée de la Pétrusse L-2945 Luxembourg
Nederland	Ministerie van Verkeer en Waterstaat Hoofddirectie telecommunicatie en Post Postbus 20901 NL-2500 EX 's-Gravenhage
Österreich	Bundesministerium für öffentliche Wirtschaft und Verkehr Kelsenstraße 7 A-1030 Wien
Portugal	ICP Av. José Malhoa, Lote 1683 P-1000 Lisboa
Suomi	Telehallintokeskus Vattuniemenkatu 8 A PL 53 FIN-00211 Helsinki
Sverige	Telestyrelsen (Telecom Agency) Box 5398 S-10249 Stockholm
United Kingdom	DTI 151 Buckingham Palace Road UK-London SW1 9SS

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

TACIS — atk-käyttöinen tietojärjestelmä

Euroopan yhteisöjen komission tekemä tarjouspyyntöilmoitus TACIS-ohjelman puitteissa rahoitettavasta projektista

(95/C 275/03)

Projektin nimi

TACIS 94-nuclear safety programme - Rovno NPP - Tender No PA/NSP/ROV 94A

1. Osallistuminen ja alkuperä

Osallistuminen on avoin samoin ehdoin Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ja TACIS-ohjelman edunsaajamaiden kaikille luonnollisille ja juridisille henkilöille, joiden toimittamat tavarat ja/tai palvelut ovat peräisin näistä maista.

2. Aihe

Atk-käyttöinen tietojärjestelmä Rovnon ydinvoimalaa varten.

(Nykyisen valvontajärjestelmän korvaaminen 2 VVER 440 MW (V-213) ydinvoimalassa, joka sijaitsee Kouznetsovskissa lähellä Rovnoa Ukrainassa.)

3. Tarjouspyyntöasiakirjat

Täydelliset tarjouspyyntöasiakirjat ovat saatavilla maksettua seuraavista osoitteista:

a) Fichtner GmbH & Co. KG, Sarweystrasse 3, D-70191 Stuttgart, for the attention of Mr B.-D. Tydecks, puh. (49) 711 89 95-254, telekopio (49) 711 89 95-459.

b) Yhteisön toimipisteet:

A-1040 Wien, Hoyosgasse 5, Mr. Bernhard Kühr [Tel. (43-1) 505 33 79/505 34 91; Telefax (43-1) 50 53 37 97],

B-1040 Bruxelles, rue Archimède 73, Mr. J. van den Broeck [tél. (32-2) 295 38 44; télécopieur (32-2) 295 01 66],

D-53113 Bonn, Zitelmannstraße 22, Mrs. Streich [Tel. (49-228) 53 00 90; Telefax (49-228) 530 09 50],

DK-1004 København K, Højbrohus, Østergade 61, Mr. Bodil Stubbe, [tlf. (45) 33 14 41 40; telefax (45) 33 11 12 03],

E-28001 Madrid, calle Serrano 41, 5a planta, Mrs. Monica Moliner [tel. (34-1) 431 47 11; telefax (34-1) 577 29 23],

GR-10674 Athens, Vassilissis Sofias 2, Mrs. Yanna Theodorou [τηλ. (30-1) 725 10 00; τηλεφάξ (30-1) 724 46 20],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain, Mr. Vesa Makkonen, [tél. (33-1) 40 63 38 38; télécopieur (33-1) 45 56 94 17/19],

FIN-00131 Helsinki, Pohjoisesplanadi 31, Mr. De Rijk [puh. (358-0) 65 64 20; telekopio (358-0) 65 67 28],

I-00187 Roma, via Poli 29, Mrs. Maffi [tel. (39-6) 69 99 91; telefax (39-6) 679 16 58/679 36 52],

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street, Mr. Tim Kelly [tel. (353-1) 671 22 44; facsimile (353-1) 671 26 57],

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, Mrs. Probst, [tél. (352) 43 03 23 84; télécopieur (352) 43 03 21 43],

NL-2595 AG Den Haag, E.V.D., afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151, Mrs. Linda Madna [tel. (31-70) 379 75 84; telefax (31-70) 379 78 78],

P-1250 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º, Mrs. Sandra Ribeiro (Documentation Center) [tel. (351-1) 350 98 00; telefax (351-1) 350 98 90],

S-10390 Stockholm, Hamngatan 6, Mrs. Kerstin Lindkvist [tel. (46-8) 611 11 72; telefax (46-8) 611 44 35],

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate, Mrs Maureen Newman [tel. (44-171) 973 19 92; facsimile (44-71) 973 19 00/973 19 10].

4. Tarjoukset

Tarjousten on saavuttava viimeistään 15. 12. 1995 (16.00) paikallista aikaa seuraavaan osoitteeseen:

Fichtner GmbH & Co. KG, Sarweystrasse 3, D-70191 Stuttgart, for the attention of Mr H. Wenzel/Mr B.-D. Tydecks.

Tarjoukset avataan suljetussa tilaisuudessa. Tarjoajien on tehtävä tarjouksensa koko hankinnasta. Yksittäisiä osia tai eriä koskevia tarjouksia ei oteta huomioon.

Phare — geotermisen hankkeen laitteet

Tämän tarjouspyyntöilmoituksen julkistaa Puolan hallituksen puolesta Phare-ohjelman kautta rahoitettavasta hankkeesta Ympäristönsuojelun ja vesistönhoidon kansallisrahasto, joka edustaa ympäristönsuojelu-, luonnonvara- ja metsätalousministeriä

(95/C 275/04)

Hankkeen nimi ja numero: Laitteiden hankkiminen Zakopanen geotermistä hanketta varten.

Hankkeen N:o EC/EPP/92/201.

1. **Osallistuminen ja alkuperä:** Osallistuminen on avoin samoin ehdoin kaikille Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Pharen edunsaajamaiden luonnollisille ja juridisille henkilöille.

Tarjottujen tuotteiden on oltava peräisin yllä mainituista valtioista.

2. **Aihe:** Laitteiden toimitus 6 erässä Zakopanen geotermistä hanketta varten.

Erä 1: laitteet geotermiseen peruskuormalaitokseen.

Erä 2: eristetyt putket geotermisen veden ja kaukolämmön johtamiseen.

Erä 3: lämmönvaihdinyksiköt yhden perheen taloja varten.

Erä 4: lämmönvaihdinyksiköt keskisuuruisia käyttäjiä varten.

Erä 5: laitteet lämpökeskusten muuttamiseksi kaukolämmön jakeluun.

Erä 6: putkimaiset suojuakuoret kahteen geotermiseen lähteeseen.

3. **Tarjouspyyntö:** Tarjouspyyntöasiakirjat ovat saatavissa osoitteesta:

a) Polimex-Cekop SA, Division HO, 7/9 Czackiego Street, PL-00-950 Warsaw, puh. (48-22) 62 37-550/548, (48-22) 26 75 09, telekopio (48-22) 26 55 27, (48 22) 26 04 93.

Asiakirjat luovutetaan kirjallista hakemusta ja 400 PLN:n suuruista maksua vastaan, jota ei palauteta.

b) Euroopan yhteisöjen komissio, Ulkosuhteiden pääosasto, Operational Service Phare, Mrs Sonja Van den Nest (AN88-4/55), rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, facsimile (32-2) 295 75 02.

c) Yhteisön toimistot:

D-53113 Bonn, Zitelfmannstraße 22 [Tel. (49-228) 53 00 90; Telefax (49-228) 530 09 50],

NL-2594 AG Den Haag, E.V.D., afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151 [tel. (31-70) 379 88 11; telefax (31-70) 379 78 78],

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, rue Alcide de Gasperi [tél. (352) 430 11; télécopieur (352) 43 01 44 33],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tél. (33-1) 40 63 38 38; télécopieur (33-1) 45 56 94 17],

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 678 97 22; telefax (39-6) 679 16 58],

DK-1004 København K, Højbrohus, Østergade 61 [tlf. (45) 33 14 41 40; telefax (45) 33 11 12 03],

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate [tel. (44-71) 973 19 92; facsimile (44-71) 973 19 00],

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street [tel. (353-1) 671 22 44; facsimile (353-1) 671 26 57],

GR-10674 Athens, Vassilissis Sofias 2 [τηλ. (30-1) 725 10 00, τηλεφάξ (30-1) 724 46 20],

E-28046 Madrid, paseo de la Castellana, 46 [tel. (34-1) 431 57 11; telefax (34-1) 576 03 87],

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º [tel. (351-1) 54 11 44; telefax (351-1) 55 43 97],

S-10390 Stockholm, Post Box 7323 [tel. (46-8) 611 11 72; telefax (46-8) 611 44 35],

A-1040 Wien, Hoyogasse 5 [Tel. (43-1) 303 33 79/505 34 91; Telefax (43-1) 50 53 37 97],

FIN-00131 Helsinki, Pohjoisesplanadi 31, PL 234 [puh. (358-0) 65 6420, telekopio (358-0) 62 68 71].

4. Julkinen tiedotustilaisuus pidetään 13. 11. 1995 (10.00) paikallista aikaa seuraavassa osoitteessa:

Geothemia Podhalanska SA, Olcza-Stachonie 2A, PL-34-502 Zakopane.

5. **Tarjoukset:** Tarjousten on oltava perillä viimeistään 19. 12. 1995 (11.00) paikallista aikaa osoitteessa:

Polimex-Cekop S.A., Division HO, 7/9 Czackiego Street, PL-00-950 Warsaw.

Tarjoukset avataan julkisessa tilaisuudessa 19. 12. 1995 (12.00) paikallista aikaa seuraavassa osoitteessa:

Polimex-Cekop S.A., Division HO, 7/9 Czackiego Street, PL-00-950 Warsaw.

Phare — atk-laitteet ja audiovisuaaliset laitteet

Tshekin tasavallan työ- ja sosiaaliministeriön ja Euroopan yhteisöjen komission tekemä tarjouspyyntö Phare-ohjelman puitteissa

(95/C 275/05)

Projektin nimi

Développement du marché du travail CZ 9406-03-01-02
Laitteiden toimitus työvoimatoimistojen ammatillisesta neuvonnasta ja ammatinvalinnasta vastaaville osastoille

1. Osallistuminen ja alkuperä

Osallistuminen on avoin samoin ehdoin kaikille Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden tai Albanian, Bulgarian, Viron, Unkarin, Latvian, Liettuan, Puolan, Romanian, Tshekin tasavallan, Slovakian tasavallan ja Slovenian luonnollisille ja juridisille henkilöille.

Tarjottujen tavaroiden on ehdottomasti oltava peräisin edellä mainituista valtioista.

2. Kohde

Atk-laitteiden ja audiovisuaalisten laitteiden toimitus ammatillisesta neuvonnasta ja ammatinvalinnasta vastaaville osastoille työvoimatoimistoissa, jotka sijaitsevat Tshekin tasavallan 80 alueella. Sopimusosapuolen tulee vastata toimituksen ja asennuksen lisäksi myös päivän mittaisesta laitteiden käyttöä koskevasta peruskoulutuksesta.

3. Tarjouspyyntöasiakirjat

Tarjouspyyntöasiakirjat voi saada seuraavasta osoitteesta:

a) Mr Petr Chudej, Director of Labour Market Programmes, Agency for Labour Market and Social Policy, Phare, Palackého náměstí 4, CZ-128 01 Prague 2, puh. (42-2) 24 97-25 70, telekopio (42-2) 24 97-23 20

b) Euroopan komissio, DGI/A/B3, service opérationnel Phare, Mme Barbara Wolf, (AN88-4/21), rue de Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telekopio (32-2) 295 16 05

c) Yhteisön toimipisteet:

D-5300 Bonn, Zitelmannstraße 22 [Tel. (49-228) 53 00 90; Telefax (49-228) 530 09 50]

NL-2594 AG Den Haag, EVD, afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151, [tel. (31-70) 379 88 11; telefax (31-70) 379 78 78]

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, rue Alcide de Gasperi [tél. (352) 43 03-1; télécopieur (352) 43 01-337 89]

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tél. (33-1) 40 63 38 38; télécopieur (33-1) 45 56 94 17]

B-1040 Bruxelles, rue Archimède 73 [tél. (32-2) 235 38 44; télécopieur (32-2) 235 01 66]

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 678 97 22; telefax (39-6) 679 16 58]

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate [tel. (44-171) 973 19 92; facsimile (44-171) 973 19 00]

DK-1004 København K, Højbrohus, Østergade 61, [tlf. (45) 33 14 41 40; telefax (45) 33 11 12 03]

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street [tel. (353-1) 671 22 44; facsimile (353-1) 671 26 57]

GR-10674 Athina, Vassilissis Sofias 2 [τηλ. (30-1) 724 39 82, τηλεφάξ (30-1) 724 46 20]

E-28046 Madrid, paseo de la Castellana 46, [tel. (34-1) 435 17 00/577 29 23; telefax (34-1) 576 03 87]

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º [tel. (351-1) 154 11 44; telefax (351-1) 155 43 97]

A-Wien 1040, Hoyosgasse 5 [Tel. (43-1) 505 33 79; Telefax (43-1) 50 53 37 97]

FIN-00131 Helsinki, Pohjoisesplanadi 31, PL 234 [puh. (358-0) 656 420; telekopio (358-0) 656 728]

S-11147 Stockholm, PO Box 7323, Hammgatan 6 [tel. (46-8) 611 11 72; telefax (46-8) 611 44 35]

Tarjouspyyntöasiakirjat ovat nähtävillä edellä mainituissa osoitteissa 30. 10. 1995 alkaen. Tiedotustilaisuus pidetään 8. 11. 1995 (14.00) paikallista aikaa seuraavassa osoitteessa: salle de réunion B, 3e étage, Palackého náměstí 4, CZ-Prague 2.

4. Tarjoukset

Tarjousten on oltava perillä viimeistään 4. 12. 1995 (11.00) paikallista aikaa seuraavassa osoitteessa:

Mr Petr Chudej, Director of Labour Market Programmes, Agency for Labour Market and Social Policy, Phare, Palackého náměstí 4, CZ-128 01 Prague 2.

Tarjouskuoret avataan 4. 12. 1995 (14.00) paikallista aikaa EY:n Tshekin tasavallassa sijaitsevan edustuston edustajan läsnäollessa. Avaustilaisuus pidetään seuraavassa osoitteessa: salle de réunion B, 3e étage, Palackého náměstí 4, CZ-Prague 2.

Tshekin tasavallan työ- ja sosiaaliministeriö varaa itselleen oikeuden peruuttaa menettelyn milloin tahansa tai oikeuden olla hyväksymättä yhtään tehdyistä tarjouksista.

Itävallan, Suomen, Ruotsin, Norjan, Liechtensteinin ja Islannin julkiseen ja yksityiseen televisio-toimintaan liittyvien oikeuksien ja velvollisuuksien ja rahoituslähteiden välistä tasapainoa koskeva tutkimus

Jäsenvaltioita ja ETA:an kuuluvia Efta-maita koskeva tarjouspyyntö

(95/C 275/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Hankintaviranomainen: Euroopan komissio ja erityisesti kilpailun pääosasto IV:n yksikkö State Aid Directorate (IV G 1) ja tiedotuksen, viestinnän, kulttuurin ja audiovisuaalisen alan pääosasto X sekä myös Eftan valvontaviranomainen (EFTA Surveillance Authority) pyytävät tarjouksia asiantuntijoilta yllä mainittua aihetta käsittelevän tutkimuksen suorittamiseksi.

Tarjouskilpailun tarkoitus: Tutkimuksen tarkoituksena on hankkia taustatietoja, jotka auttavat komissiota arvioimaan julkisen rahoituksen ja julkisen palveluvelvoitteen osuutta televisioinnissa.

Tarjousten jättämismenettely:

a) Kirjalliset tarjoukset tulee jättää joko:

kirjattuna kirjeenä

tai henkilökohtaisesti seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio, Kilpailun pääosasto (DG IV), Unit IV G 1 (attention of Mrs E. Slaets, C 158-6/15), rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brusel.

Postileima tai yllä mainitun osaston virkailijan päiväämä ja allekirjoittama kuitti hyväksytään todisteeksi tarjouksen jättämispäivästä.

Tarjoukset tulee sulkea kahteen sisäkkäiseen kirjekuoreen. Sisemmässä kirjekuoreessa tulee olla yllä mainitun osaston osoitteen lisäksi merkintä: "Tender TV/DGIV/95/ETD09 - À ne pas ouvrir par le service courrier". Itseliimautuvia kirjekuoria, jotka voidaan avata ja sulkea jälkiä jättämättä, ei saa käyttää.

b) Jotta tarjouksia pidetään voimassa olevina, niiden kaikkien tulee olla perillä viimeistään .... (17.00), mikäli ne toimitetaan henkilökohtaisesti kohdan a) mukaisesti.

c) Kirjeeseen tulee liittää seuraavat asiakirjat:

1. asiantuntijaa koskevat tiedot: nimi, oikeudellinen asema, osoite, puhelin-, telex- ja telekopionumerot sekä yhteyshenkilön nimi;

2. asiantuntijaa ja asiantuntijan toimintaa koskeva kuvaus, joka osoittaa asiantuntijan pätevyyden suorittaa tarjouksen kohteena olevat palvelut;

3. asiantuntijan oikeudellisen aseman vahvistava asiakirja;

4. asiantuntijan rahoituksellisen ja taloudellisen kapasiteetin osoittavat asiakirjat: vuositilinpäätökset tai niiden otteet tai ilmoitus vuosittaisesta kokonaisliiketoiminnasta.

Tarjousehdot:

— Hinnat tulee ilmoittaa ecuina.

— Tarjouksentekijöiden tulee ilmoittaa tehtävän suorittamisen henkilöstön työhön käyttämä aika, henkilöstön taso ja palkkaluokka.

— Koska Euroopan komissio on vapautettu kaikista veroista ja maksuista, hinnat tulee ilmoittaa ilman niitä. Komission verovapaus perustuu Euroopan yhteisöjen etuoikeuksia ja verovapauksia koskevaan pöytäkirjaan, joka on Euroopan yhteisöjen neuvoston ja komission perustamisesta 6. 4. 1965 solmitun sopimuksen liitteenä. Tarjouksentekijöiden, jotka ovat verovelvollisia tai joita vaaditaan maksamaan arvonlisäveroa, tulee ilmoittaa erikseen maksettava arvonlisävero ja veroton hinta.

— Tarjouksen jättäminen merkitsee niiden komission yleisten ehtojen hyväksymistä, jotka koskevat kaikkia tässä tarjouspyynnössä määrittelemättömiä yksityiskohtia.

— Kaikki kiistakysymykset ratkaistaan Brysselin tuomioistuimissa.

— Tarjoukset tulee laatia kolmena kappaleena.

Asiantuntijoille asetetut vaatimukset

a) **Asiantuntijan tehtävä:** Asiantuntijan tehtävänä on lukea aihetta käsittelevää kirjallisuutta, tutkimuksia ja raportteja, tutkia asiaankuuluvaa kansallista lainsäädäntöä, kerätä taloudellisia perustietoja asianosaisista julkisista ja yksityisistä televisioyhtiöistä, analysoida julkisten ja yksityisten televisioyhtiöiden rahoituslähteitä sekä yhtiöille asetettuja velvoitteita ja rajoituksia sekä haastatella asianosaisia sekä julkisia että yksityisiä televisioyhtiöitä yhtiöiden mielipiteiden selvittämiseksi seuraavista aiheista: yhtiöiden taloudellinen ja lainsäädännöllinen toimintaympäristö, markkinatilanne ja kilpailuolosuhteet.

b) **Tutkimuksen kattamat alueet:** Tutkimuksen tulee kattaa Itävallan, Suomen, Ruotsin, Norjan, Liechtensteinin ja Islannin julkiset ja yksityiset televisioyhtiöt.

Jokaisessa maassa tulee tutkia seuraavat alueet:

— nykyinen markkinatilanne (maan sisällä toimivien tai maahan lähetyksensä kohdistavien televisioasemien lukumäärä, yhtiöiden omistussuhteet, lähetystapa - maa, kaapeli, satelliitti - ja kunkin yhtiön osuus markkinoista tilastotietojen perusteella);

— jokaisen televisioaseman lyhyt historia;

- markkinoiden ennakoitavissa oleva kehitys (uudet kanavat, yritysfuusiot, lainsäädännölliset muutokset);
  - julkisten ja yksityisten televisioyhtiöiden toimintaa säätelevän lainsäädännön analyysi, josta käy ilmi viime vuosien tärkeimmät kehitysuuntaukset;
  - kaikkien televisioyhtiöiden saaman rahoituksen lähteiden ja määrien perusteellinen analyysi (mainonta ja sponsorointi, lupamaksut tai ohjelmakohtaiset maksujärjestelmät, muista palveluista saatavat tulot, lupamaksuina saatava julkinen rahoitus, suora valtion tuki, pääoman hankinta, lainat, lainanmaksuhelpotukset, velkojen valtioneuvoston tuki jne.); julkisen rahoituksen osalta tulisi yrittää määrittellä kaikki asemien viime vuosina saama epäsäännöllinen ja satunnainen rahoitus;
  - analyysi julkisten ja yksityisten televisioyhtiöiden havainnoista, jotka koskevat heidän omaa ja heidän kilpailijoidensa asemaa ja kykyä palvella yleisöä;
  - kaikkien niiden julkisten ja yksityisten televisiokanavien velvoitteiden perusteellinen analyysi ja vertailu, joilla on tai voi olla taloudellisia vaikutuksia korkeampien kustannusten tai pienempien tulojen muodossa, sekä mikäli mahdollista, ainakin likimääräinen arvio kyseisten velvoitteiden aiheuttamista todellisista ja mahdollisista kustannuksista, jotta olisi mahdollista laatia mahdollisimman kattava taulukko, jossa verrataan julkisesta palveluvelvoitteesta sekä julkisille että yksityisille kanaville aiheutuvia lisäkustannuksia erikseen; taloudellisia vaikutuksia selvittävän analyysin tulee perustua siihen, miten televisioyhtiöt ovat todella selviytyneet kyseisten velvoitteiden täyttämisestä;
  - julkisille tai yksityisille televisiokanaville asetettujen rajoitusten perusteellinen analyysi ja vertailu, erityisesti niiden rajoitusten osalta, jotka koskevat yhtiöiden tulojen hankintaa kuten mainontaa, ja mikäli mahdollista, ainakin likimääräinen arvio kyseisten rajoitusten vaikutuksista tuloihin;
  - julkisten ja yksityisten televisiokanavien erikoisoikeuksia ja erivapauksia - mukaan lukien yksinoikeudet ja monopolit - koskeva perusteellinen analyysi ja vertailu sekä, mikäli mahdollista, ainakin likimääräinen arvio sellaisten erikoisoikeuksien ja erivapauksien taloudellisesta arvosta. Velvoitteiden, rajoitusten ja etuoikeuksien taloudellisia vaikutuksia koskevan analyysin tulee sisältää sääntöjen rikkomisesta aiheutuvat rangaistukset.
- Valintaperusteet:** Asiantuntijan kyky suorittaa pyydetty palvelu arvioidaan erityisesti seuraavien tekijöiden perusteella:
- a) asiantuntijan tiedot ja kokemus tämäläisestä työstä;
  - b) yrityksen henkilöstön pätevyys.
- Sopimuksentekoperusteet:**
- a) työn hinta;
  - b) tehtävien suorittamiseen tarvittava aika;
  - c) tutkimuksen suorittamiseen ehdotettu metodologia.
- Yleisiä tietoja:** Kaikille tarjouksentekijöille ilmoitetaan heidän tarjoustensa käsittelyn lopputuloksesta. Tarjousten tulee olla voimassa kuusi kuukautta kohdassa b) ilmoitetusta päivästä.

**Alustava lausunto ehdotuspöytäkirjasta tutkimuksen ja koulutuksen erityisohjelman osalta ydin-
sieturvallisuuden alalla (reaktoriturvallisuus, jätehuolto ja säteilyturvallisuus) (1994-1998)**

(95/C 275/07)

Tutkimuksen ja koulutuksen erityisohjelmaa ydin-
sieturvallisuuden alalla (reaktoriturvallisuus, jätehuolto ja
säteilyturvallisuus) (1994-1998) koskevan ehdotuspöytä-
kirjan mukaisesti 20. 3. 1995 mennessä toimitettujen ehdo-
tusten arvioinnin perusteella komissio aikoo laatia luette-

lon tutkimusaloista ja -aiheista, jotka kuuluvat ehdotus-
pöytäkirjan toiseen vaiheeseen (määräpäivä 28. 2. 1996).

Näiden alojen ja aiheiden luettelo julkaistaan Euroopan
yhteisöjen virallisessa lehdessä 15. 12. 1995.

OIKAISU

Phare — alakohtaiset monikansalliset puitesopimukset

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti N:o C 252, 28.9.1995, s. 9)

(95/C 275/08)

Euroopan komissio, Ulkosuhteiden pääosasto: Eurooppa ja uudet itsenäiset valtiot, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ja ulkolähetystöt, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel.

Oikaistava tieto:

Kiinnostuksenilmaisut, joissa on eritelty valittu osa-alue, sopimuksen pääosapuolen nimi, jokaisen yhteisliittymän kokoonpano, CCR-rekisterinumero (mikäli myönnetty, muuten kopio rekisteröintipyyntöä tulee liittää mukaan) sekä jokaisen sopimusosapuolen pysyvän henkilöstön kansallisuus ja määrä, tulee lähettää telekopiolla (enintään yhden sivun mittaisena) 20. 10. 1995 (12.00) paikallista aikaa mennessä seuraavaan osoitteeseen:

Oikaisu:

Kiinnostuksenilmaisut, joissa on eritelty valittu osa-alue, sopimuksen pääosapuolen nimi, jokaisen yhteisliittymän kokoonpano, CCR-rekisterinumero (mikäli myönnetty, muuten kopio rekisteröintipyyntöä tulee liittää mukaan) sekä jokaisen sopimusosapuolen pysyvän henkilöstön kansallisuus ja määrä, tulee lähettää telekopiolla (enintään yhden sivun mittaisena) 6. 11. 1995 (12.00) paikallista aikaa mennessä seuraavaan osoitteeseen:
